

การศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศุภมาส ด้านพานิช

30 ส.ค. 2541

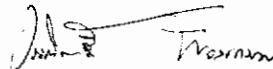
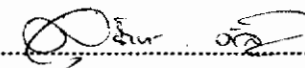
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มกราคม 2541

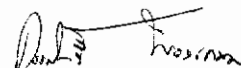
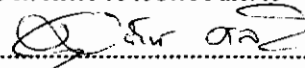
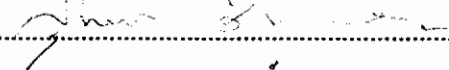
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

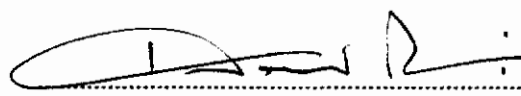
คณะกรรมการควบคุม

 ประธาน
(รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม)
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สดโกสุม)

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม)
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สดโกสุม)
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์สุนทร จันทรรตรี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 26 เดือนมกราคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์กรรมการ พวงเกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม และรองศาสตราจารย์ สุนทร จันทรรักษ์ ที่กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ ทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมทั้ง ติดตามเอาใจใส่เป็นอย่างดี ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของปริญญานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มทำงานสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และประทับใจในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสามท่าน รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มาเป็นลูกศิษย์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 8 ท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและให้คำแนะนำในการตรวจสอบสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของผู้อำนวยการผู้ช่วยศาสตราจารย์กอบรัตน์เรืองผกา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และคณะครู โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือ รวมทั้งเป็นกำลังใจ และสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้องๆ และเพื่อนนิสิตปริญญโท เอกการประถมศึกษา ภาคพิเศษ รุ่นที่ 1 ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจอย่างดีในการทำปริญญานิพนธ์

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ โกศล - คุณแม่นิทยา ค่านพานิช ที่ท่านเป็นผู้อบรมสั่งสอนส่งเสริมให้ความรู้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

ศุภมาส ค่านพานิช

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้การสอนภาษาไทย.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
ประชากร	36
กลุ่มตัวอย่าง	36
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	37
วิธีดำเนินการทดลอง	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	52
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	59
ความมุ่งหมายของการวิจัย	59

บทที่	หน้า
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก	74
ภาคผนวก ข	83
ภาคผนวก ค	92
ประวัติของผู้วิจัย	138

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก	54
2 คะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	55
3 คะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ หลังการทำแบบฝึก.....	56
4 คะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ หลังการทำแบบฝึก	58
5 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก r ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ทางการเขียนสะกดคำ	75
6 แสดงคะแนนจากแบบฝึก	76
7 แสดงคะแนนจากแบบทดสอบท้ายแบบฝึก	78
8 แสดงคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ	80
9 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	82

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงได้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้และมีเหตุผล (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษา. 2533 : 7)

จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) จะเห็นว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญ เพราะการเขียนเป็นการกำหนดตัวอักษร เป็นเครื่องหมายชี้แทนคำพูด การเขียนนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิดความหมายแปรเปลี่ยนไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ (กำชัย ทองหล่อ. 2533 : 160) นอกจากนี้การเขียนยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญมาก เป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้าและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทักษะการฟัง การพูด และการอ่านอีกด้วย ตามปกติคนที่ฟังมาก อ่านมาก และพูดดี ย่อมเขียนได้ดี (วรรณิ์ โสมประยูร. 2534 : 175)

หลักสูตรประถมศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 จึงได้กำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์วิชาภาษาไทยในเรื่องการเขียนไว้ว่า ให้เขียนสะกดคำ โดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้ฝึกปฏิบัติจนให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการเขียน ใช้การเขียนในการเพิ่มพูนความรู้ให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องสวยงามสื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 10) การเขียนสะกดคำ จึงเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง ในเรื่องของการเขียนเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถแสดงความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้ (วรรณิ์ โสมประยูร. 2534 : 95) ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียตั้งแต่เริ่มรู้จักคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคำพื้นฐานที่เด็กต้องเรียนรู้และ

ฝึกฝนจำนวน 800 คำ ในจำนวนคำดังกล่าวมีคำที่มีความยากง่ายต่างกัน เช่น คำที่ประกอบด้วยสระลดรูป คำควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีตัวสะกดในมาตราต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องมาตราตัวสะกดเป็นเรื่องที่มีเนื้อหา กว้างขวาง คือ มี 9 มาตรา คือ มาตราแม่ ก กา แม่ ก ก แม่ ก ค แม่ ก น แม่ ก ม แม่ ก ง แม่ ก บ แม่ ก ย และแม่ ก วย มาตราตัวสะกดเหล่านี้ มีข้อปลีกย่อยค่อนข้างมากและยากในการจำ (สมศรี เพชรยิ้ม. 2519 : 4) ทั้งนี้แต่ละตัวสะกดในมาตราตัวสะกดมีคำที่มีความซับซ้อนพยางค์หลายคำที่มีเสียงเหมือนกัน ซึ่งจัดอยู่ในมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราอ่านออกเสียงสะกดเหมือนกัน แต่เขียนด้วยตัวสะกดที่ต่างกัน เช่น คำว่า อาภาศ กับ โอภาศ อ่านออกเสียงแม่ ก ค เหมือนกัน แต่เขียนด้วยตัวสะกดที่ต่างกัน ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคำพื้นฐานเหล่านี้ วรรณิการ์ พวงเกษม (2533 : 31 - 32) กล่าวว่า การเขียนสะกด คำผิดเป็นปัญหาหนึ่งที่พบในระดับประถมศึกษา เช่น การวางสระ วรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เขียนคำ ตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดสอดคล้องกับงานวิจัยของบุปผา ชังพุก (2524 : 112) ที่ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นคำที่มีความยากในการเขียน ทั้งนี้เนื่องมาจากแต่ละคำมีความซับซ้อน นักเรียนต้องอาศัยความจำมากเพราะมีคุณลักษณะเฉพาะตามความหมายของแต่ละตัว

ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดที่ พบมากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งพบจากการตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและการวัดผลการเรียนปลายภาคเรียน ตัวสะกดจากรายงานประเมินความสามารถทางภาษาไทยในด้านการเขียนสะกดคำของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ย 5.97 จากคะแนนเต็ม 10 ซึ่งจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิด อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนได้รับการฝึกเขียนสะกดคำ โดยไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียนอย่างแท้จริง (มาสวิมล รักบ้านเกิด. 2526 : 96) นอกจากนี้เด็กที่สะกดคำไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะไม่ได้รับการฝึกอย่างมีหลักเกณฑ์ คิดสะกดเองตามใจชอบ ไม่คำนึงตามกฎเกณฑ์ และได้รับการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่เพียงพอ ทำให้สะกดคำไม่ได้ (ประเทิน มหาจันทร์. 2519 : 62) คำในมาตราตัวสะกดบางคำเป็นคำที่ยาก และนักเรียนขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ ไม่มีแบบฝึกเขียนสะกดคำยากในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ทำให้นักเรียนขาดความสนใจ และเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเขียนสะกดคำ (รุจิ สุขเสมอ. 2526 : 96)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจะเห็นว่า การสอนเขียนสะกดคำมีความสำคัญมากที่ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจและสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ครูควรพยายาม

ด้วยวิธีสอนที่ถูกต้องเหมาะสม และใช้สื่อการเรียนการสอนที่ถูกต้องเหมาะสม

หาวิธีการจัดกิจกรรมการสอนเขียนให้นักเรียนได้รับความสนุกสนาน โดยการเตรียมเนื้อหา และสื่อการสอน แบบฝึกทักษะ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษา และการเขียน สะกดคำได้ถูกต้อง จากการศึกษางานวิจัยของ มังกร ชัยชนะดารา (2515 : 40) พบว่า ครูเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพในการเขียนสะกดคำของนักเรียนไม่น่าพึงพอใจ เนื่องจากครูใช้วิธีสอนง่ายๆในการสอนสะกดคำ คือให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเป็นเหตุให้นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเขียน นอกจากนี้ปัญหาในการสอนภาษาไทยที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งนั้นมาจากตัวครู ที่ไม่ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งในคู่มือการสอนภาษาไทยแต่ละระดับชั้น เนื้อหาทุกบทเรียนจะเสนอแนะสื่อการเรียนการสอน เป็นทั้งประเภทวัสดุอุปกรณ์และประเภทกิจกรรมไว้ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาเป็นผลดี บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แต่ละบท แต่ครูบางคนไม่ได้ใช้ คงใช้เฉพาะแต่หนังสือเรียนอย่างเดียว ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในวงจำกัด และเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบเรียนภาษาไทย (กรรณิการ์ พวงเกษม. 2533 : 27) ดังนั้นสื่อและแบบฝึกจึงมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จากงานวิจัยของกองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาประสิทธิภาพของวิธีสอนและสื่อการสอนภาษาไทย เล่ม 1 เมื่อพุทธศักราช 2537 พบว่า สื่อการเรียนการสอน ประเภทชุดฝึก/แบบฝึก เมื่อนำมาใช้เป็นสื่อการเรียนด้วยตนเองมีประสิทธิภาพต่อความสามารถทางภาษาไทยสูงที่สุด ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนประเภทสื่อวัสดุ สื่อชุดฝึก/แบบฝึก และสื่อประสมเป็นสื่อการสอนที่ควรจะได้รับ การส่งเสริมให้นำมาใช้สอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพราะสื่อการเรียนการสอนทั้งสามประเภท มีผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาไทยโดยรวมดีกว่าสื่อประเภทอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาสวิล รักบ้านเกิด (2526 : 81) ที่พบว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำยากให้แก่ นักเรียนซึ่งนักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น และในเรื่องนี้ เพ็ตตี (Petty. 1963 : 469 - 478) ได้กล่าวถึงแบบฝึกว่าแบบฝึกเป็นสื่อที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้เกิดความชำนาญ สามารถพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้มากยิ่งขึ้นและจำได้คงทน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยุพดี พูลเวชประชา สุข (2525 : 1) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก งานวิจัยของมาสวิลรัก บ้านเกิด (2526 : 81) พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำตามกิจกรรมในแผนการสอน นอกจากนี้ยังมงานวิจัยของ

ประยงค์ โชติการณ (2534 : 71) ที่พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าสอนตามกิจกรรมในคู่มือการสอน จะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ครูจึงต้องจัดหาแบบฝึกเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกอย่างสนุกสนานโดยไม่เบื่อหน่าย นักเรียนที่ได้รับการฝึกจากแบบฝึกอย่างพอเพียง จะพัฒนาตนเองในด้านการเขียนและเพิ่มประสิทธิภาพการเขียนได้มากขึ้นอีกทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นชั้นที่เริ่มเรียนคำพื้นฐานที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จึงควร ปูพื้นฐานและมีการฝึกทักษะอย่างเพียงพอ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการเรียนในชั้นสูงต่อไป อีกทั้งวิชาภาษาไทยได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ และปรับปรุงเนื้อหาเรื่องการเขียนมาตราตัวสะกดต่างๆทั้งตรงมาตรา และไม่ตรงมาตราไว้อย่างชัดเจน

จากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยทำการศึกษาและสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จากคำที่กำหนดไว้ในหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราประสิทธิภาพตามเกณฑ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาได้คิดสร้างแบบฝึกสำหรับฝึกทักษะให้แก่ นักเรียนไว้ใช้ใน ระดับชั้นอื่น ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวนนักเรียนทั้งหมด 284 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 56 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง

2.1 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสร้างแบบฝึก เป็นเนื้อหาจากกลุ่มทักษะภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้แก่ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งนำมาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด พื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ในมาตราตัวสะกดดังต่อไปนี้

1. มาตรา ตัวสะกดแม่ กน ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ญ ณ ร และ ล เป็นตัวสะกด
2. มาตรา ตัวสะกดแม่ กก ไม่ตรงมาตรา คือ คำที่มี ข ค และ ฃ เป็นตัวสะกด
3. มาตรา ตัวสะกดแม่ กด ไม่ตรงแม่ คือ คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ท ต ถ ท ฐ ศ ษ ส ตี ตู รด ตร ชร เป็นตัวสะกด
4. มาตรา ตัวสะกดแม่ กบ ไม่ตรงแม่ คือ คำที่มี ป พ และ ภ เป็นตัวสะกด

2.2 ระยะเวลาในการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ วันละ 2 คาบ คาบละ 20 นาที

3. ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ ความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยการใช้สระพยัญชนะ และวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด หมายถึง แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในแม่ กก กค กน กบ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในเรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 แบบฝึกมีจำนวน 4 ชุด ในแต่ละชุดจะมีแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอยู่ 7 แบบ คือ แบบสะกดคำจากเสียงอ่าน แบบเติมตัวสะกด แบบเขียนคำจากภาพบอกความหมายของคำจากภาพ แบบเติมพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด แบบเติมคำให้ได้ใจความ แบบจับคู่คำกับความหมายเหมือนกัน และแบบนำคำไปใช้ ซึ่งในแบบฝึกแต่ละชุดจะมีรูปภาพประกอบ ฝึกการเติมตัวสะกดให้ถูกต้องมีลักษณะสั้น ๆ ง่าย ๆ ใช้เวลาฝึกครั้งละประมาณ 20 นาที

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง เกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าเมื่อผู้เรียนได้เรียนจากแบบฝึกสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 (เสาวณีย์ สิกขามันจิต. 2526 : 52)

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำหลังการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 80

4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นปรนัย หลังจากทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปแล้วทั้ง 4 ชุด

5. เกณฑ์ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง การพิจารณา ผลจากคะแนนของแบบทดสอบที่นักเรียนทำ หลังการฝึกด้วยแบบฝึกทั้ง 4 ชุด ซึ่งสร้างตามจุดประสงค์ของการเขียนสะกดคำการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยกำหนดเกณฑ์เป็น 80 - 80 คือ 80 ตัวแรกเป็นคะแนนที่นักเรียนทำข้อสอบได้น้อย 80% และ 80 ตัวหลัง คือ จำนวนนักเรียน ที่ทำคะแนนได้ 80% มีจำนวนถึง 80% ของจำนวนนักเรียนที่ทำการทดสอบ จึงถือว่ามีความสามารถทางการเขียนสะกดคำอยู่ในเกณฑ์ที่ดี (เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์. 2525 : 174 - 178)

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตาม หัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ต่างๆ การสอนวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องตระหนัก ซึ่งเรื่องนี้ สนม ครูจุมเมือง ได้สรุปความสำคัญของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ ให้มีความเข้าใจตรงกัน ทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน
2. ช่วยให้เกิดความรู้ในวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์แสดงความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติที่ทำให้คนไทยภาคภูมิใจที่มีภาษาเป็นของตนเอง ควรรักษาสืบทอดต่อไปและการสอนภาษาไทยต่อคนไทยทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาษาของตนต้องหวงแหน ทำให้เกิดความสามัคคีของคนในชาติ
3. การสอนภาษาไทย ช่วยในด้านความเจริญงอกงามของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ มีความเจริญงอกงาม ด้านจิตใจเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในสาขาวิทยาการอื่น ๆ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ (สนม ครูจุมเมือง. 2523 : 3) นอกจากนี้ ความมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะทางภาษาประกอบด้วยทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร แสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและสังคมประเทศชาติ (วรรณิ์ โสมประยูร. 2524 : 240)

จากความสำคัญของการสอนวิชาภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) โดยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และกำหนดจุดประสงค์ไว้ดังนี้คือ

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. มีนิสัยรักการอ่านรู้จักเลือกหนังสืออ่านและใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่นๆ
5. สามารถใช้ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยมาช่วยในการคิดตัดสินใจแก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ
6. มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย และวรรณคดีทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริม ความงดงามในชีวิต

จุดประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 6 ข้อนี้นับว่าการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยกำหนดการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนในด้านทักษะการเขียน คือ เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้อย่างถูกต้อง สวยงาม สื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมในด้านทักษะการเขียน ที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ คือ ฝึกคัดลายมือ เขียนสะกดคำ ประสมอักษร เขียนคำ วลี ประโยค ตามที่กำหนดให้โดยใช้คำพื้นฐานประมาณ 800 คำ จะเห็นได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีเนื้อหาในเรื่องการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อักษรนำ คำควบกล้ำ คำที่มีกรันต์ คำที่มี รร ฤ ฦ คำที่ประวิสรรชนีย์และคำ ที่ไม่ประวิสรรชนีย์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 7,10) ดังนั้นผู้สอนจึงควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ เพื่อสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ และศึกษาแนวการสอนวิชาภาษาไทยให้ชัดเจน ซึ่งในเรื่องนี้ ทักษิณ สุกเมธี (2534 : 50-53) ได้กล่าวถึงแนวการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาไว้ว่า ครูผู้สอนภาษาไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะของภาษาและวิธีสอน ดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติในการเรียนภาษาของเด็ก เด็กจะเรียนรู้ภาษาโดยเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงพูด การที่เด็กหัดพูดเป็นการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ ต่อจากนั้นเมื่อเขาเรียนในโรงเรียนจึงได้เรียนอ่านและเขียนต่อไป

2. องค์ประกอบของภาษา ภาษาทุกภาษาจะมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ เสียง ความหมาย และโครงสร้าง

2.1 เสียง ทุกภาษาต้องมีเสียง และเสียงในแต่ละภาษาย่อมจะแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะในภาษาไทยมีทั้งเสียงโศด เสียงควบกล้ำ เสียงรวบ และเสียงสูงต่ำ

2.2 ความหมาย เมื่อเปล่งเสียงออกมาแล้วต้องมีความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ถ้าเปล่งเสียงออกมาแล้วไม่มีความหมายจะไม่ใช่ภาษา โดยเฉพาะภาษาไทยเสียงและความหมายมีความสัมพันธ์ กันมาก ถ้าเสียงเปลี่ยนความหมายก็เปลี่ยนไปด้วย เช่น เสือ เสือ เสือ

2.3 โครงสร้างถ้อยคำที่เปล่งออกมาหรือที่เขียนจะประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในการสอนภาษาไทยครูผู้สอนจำเป็นจะต้ององค์ประกอบของภาษาให้ดี และจัดการเรียนการสอนให้เด็ก เกิดการเรียนรู้ทั้งการออกเสียงรวมทั้งเข้าใจถึงความหมายและโครงสร้างของคำ

3. สอนให้เกิดทักษะสัมพันธ์ การสอนภาษาไทยประกอบด้วยทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จะต้องสอนให้สัมพันธ์กัน ในการสอนแต่ละครั้ง ไม่ควรแยกสอนเฉพาะการอ่านหรือการพูด เพราะในการใช้ภาษาเมื่อมีการพูดย่อมมีการฟัง การอ่าน การเขียนสัมพันธ์กันอยู่ จึงควรสอนไปด้วยกัน

4. สอนให้เกิดทักษะ ทักษะ หมายถึง การกระทำใดๆให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญโดยอัตโนมัติ ทักษะจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเป็นนิตย์ เพราะถ้าขาดการฝึกฝนจะทำให้ทักษะเสื่อมลง ดังนั้นการสอนภาษาไทยจะต้องให้เกิดทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพราะสิ่งเหล่านี้ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้คล่องแคล่วและได้ผลดี การสอนเพื่อให้เกิดทักษะมีหลักปฏิบัติดังนี้

4.1 ฝึกทีละอย่างก่อนและฝึกให้สัมพันธ์กัน เช่น เน้นฝึกฟังให้ดี แล้วฝึกพูดด้วยเมื่อฝึกอ่านเขียนได้แล้วก็ฝึกให้ทักษะสัมพันธ์ทั้งจำไว้ว่า ทักษะอย่างหนึ่งมักส่งเสริมทักษะอื่นๆด้วยเสมอ

4.2 ฝึกจากสิ่งที่ย้ายไปหายาก

4.3 ให้เด็กมีความสนใจและเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเองอย่าใช้การบังคับ

4.4 พยายามจัดประสบการณ์และกิจกรรมให้ได้กระทำอยู่เสมอ

4.5 ควรมีการวัดผลประเมินผลสม่ำเสมอ

5. สอนให้เกิดความรู้ หมายถึง การจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเมื่อนักเรียนได้พบได้เห็นมากยิ่งขึ้นเกิดความรู้มาก และการเรียนรู้จะเกิดมากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนควรมุ่งให้นักเรียน เรียนโดยการกระทำให้มากที่สุด

6. สอนให้เกิดทัศนคติ ทักษะ หมายถึง ความรู้สึก ทำที่มนุษย์มีต่อมนุษย์ หรือ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปในทางที่ดีและไม่ดี ลักษณะสำคัญของทัศนคติคือ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ การสอนภาษาไทยจึงต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีให้มากที่สุด

7. สอนให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก เด็กควรรู้จักเรียนเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ การเรียนการสอนภาษาไทยต้องมุ่งให้ผู้เรียนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง ๆ ฉะนั้นการสอนจึงต้องสอนให้เกี่ยวข้องกับชีวิตของเด็ก ครูผู้สอนจะต้องพยายามวางแผนการสอนให้ถูกต้องและพยายามฝึกฝนให้เด็กใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาครูผู้สอนจะต้องเข้าใจธรรมชาติของภาษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและควรฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้เหมาะสมกับวัย และต้องอาศัยการจัดกิจกรรมหรือแบบฝึกที่น่าสนใจเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อให้มีทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียน ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการปลูกฝังความรู้ ความสามารถในการฟังพูด อ่านและเขียนให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจในทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งเรื่องนี้เกรณิการ์ พวงเกษม ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่ครูจะต้องคำนึงถึงไว้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different)

การเรียนการสอนภาษาไทยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก เพราะนอกจากการใช้ภาษาของเด็กที่แตกต่างกันแล้วสภาพแวดล้อมของเด็กมีส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนภาษาเพราะเด็กบางคนเติบโตมาในกลุ่มที่มีได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำรงชีวิตประจำวัน หรือเด็กบางกลุ่มใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อม

ที่ต่างกันย่อมมีทักษะการใช้ภาษาต่างกัน และมีความสามารถในการรับรู้ที่ต่างกัน การสอนภาษาควรจะได้มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนสอน เพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาของแต่ละคน การสอนโดยการแบ่งกลุ่มคณะเด็กเก่งกับเด็กอ่อนไว้ด้วยกัน เพื่อให้เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเด็กอ่อน และเด็กอ่อนได้รูปแบบอย่างจากเด็กเก่ง

2. ความพร้อม (Readiness)

ความพร้อมก็คือ สภาพความเจริญเติบโตของร่างกาย ความรู้สึกรู้สีกพื้นฐาน และความสนใจที่จะรับรู้สิ่งที่ครูสอน องค์ประกอบของความพร้อมของเด็กมีหลายประการได้แก่

ก. วุฒิภาวะ (Maturity) คือ ความพร้อมที่จะรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ตามอายุ ของเขา เด็กยิ่งมีอายุมากขึ้นความพร้อมที่จะรับรู้จะมีมากขึ้น

ข. ประสบการณ์เดิม (Experience) หมายถึง ประสบการณ์ที่เด็กมีอยู่ก่อนที่จะรับรู้สิ่งที่ครูสอนใหม่ถ้าประสบการณ์เดิมเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ใหม่ที่ครูสอนเด็กจะรับรู้ประสบการณ์ใหม่ได้เร็วขึ้น

ค. ความสัมพันธ์ของบทเรียนกับตัวเด็ก หมายถึง จัดบทเรียนที่มีธรรมชาติสัมพันธ์กับความสนใจของเด็ก เด็กจะรับรู้ได้รวดเร็วขึ้น

3. กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งมีผลมาจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ ที่มีผลต่อความเจริญงอกงามของบุคคล ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา บุคคลจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ลักษณะของการเรียนรู้ เด็กจะเรียนรู้ได้นั้นเกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ภายหลัง (Gagne. 1965) ได้จำแนกชนิดของการเรียนรู้เพื่อแนะสถานะและเงื่อนไข ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 8 ประการ คือ

3.1 การเรียนรู้จากสัญญาณ (Signal Learning) การให้สัญญาณใน การเรียนรู้เป็นการเรียนรู้โดยมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข ผู้เรียนจะมีการตอบสนองรับสัญญาณหรือเงื่อนไขที่ให้โดยการกระทำซ้ำ ๆ กัน

3.2 การเรียนรู้จากความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) การเรียนจะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อมีการตอบสนองที่เฉพาะเจาะจง

3.3 การเรียนรู้จากปฏิกิริยาตอบสนองหลายช่วง (Motor Chaining) การเรียนรู้จะต้องกระทำต่อเนื่องกันไปในสถานการณ์ที่จะเร่งให้ผู้เรียนตอบสนอง โดยผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียน

3.4 การเรียนรู้จากความสัมพันธ์หลายช่วงทางภาษา (Verbal Association) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าถ้อยคำที่ใช้สัมพันธ์ต่อเนื่องกับผู้เรียน

3.5 การเรียนรู้โดยสามารถแยกแยะความแตกต่างได้ (Multiple Discrimination) การเรียนรู้จะต้องมีความเข้าใจอย่างกว้างขวางลึกซึ้งตามลำดับขั้นต่าง ๆ ที่จะเรียนรู้จนสามารถแยกแยะความซับซ้อนได้

3.6 ความคิดรวบยอดของการเรียนรู้ (Concept Learning) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่เราจัดสภาพการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการตอบสนอง เกิดแนวคิด หลักการแตกต่างจากสิ่งที่ปรากฏอยู่อย่างธรรมดาสามัญ

3.7 การเรียนรู้กฎเกณฑ์หรือหลักการ (Principle Learning) ลำดับของการเรียนจะต่อเนื่องกันอย่างชัดเจน สามารถสัมพันธ์ความคิดรวบยอดหลายๆความคิดรวบยอดเข้าด้วยกัน และสามารถแยกแยะจำแนกสรุปเป็นหลักการและกฎเกณฑ์ในสิ่งที่เรียนรู้ออกมาได้

3.8 การแก้ปัญหา (Problem Solving) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการเบื้องต้นเป็นพื้นฐานที่เข้าใจ อันจะเป็นทางนำไปสู่กระบวนการคิดใหม่ๆเกิดความคิด สามารถนำกฎเกณฑ์หรือหลักการนำไปใช้คิดอย่างสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาได้

4. เป้าหมายของการเรียนรู้ (Purposeful Learning)

การตั้งเป้าหมายของครูก่อนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้เป็นการกระตุ้นความสนใจในบทเรียนให้มากขึ้นเมื่อนักเรียนรู้ว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนคืออะไร เรียนแล้วจะได้รับสาระประโยชน์อย่างไร ดังนั้น ครูผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ในแต่ละบทเรียน วิธีที่ดีที่สุดอีกประการหนึ่ง คือ ให้นักเรียนช่วยกันตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่ละเรื่องไว้

5. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise)

การฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลเร็วยิ่งขึ้น ธอร์นไดค์ (Thorndike) ให้ความเห็นไว้ว่า การทำซ้ำๆจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น วิชาภาษาไทยเป็นทักษะการฝึกฝนบ่อยๆจะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษา การเขียน การอ่านถ้าทำได้บ่อยๆความชำนาญจะเกิดขึ้น เขียนคำผิคน้อยลง ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น จะเกิดการเรียนรู้ เพราะมีประสบการณ์ตรง

6. การเรียนรู้โดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing)

การได้จัดกิจกรรมเองจะเกิดการเรียนรู้ เพราะมีประสบการณ์ตรง

7. กฎแห่งผล (Law of Effect)

ธอร์นไคค์ (Thorndike, 1961) กล่าวว่า ผลแห่งปฏิกิริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการกิจกรรมนั้นซ้ำอีก แต่ผลของปฏิกิริยาใดไม่เป็นที่พอใจ บุคคลจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำ ปฏิกิริยานั้นซ้ำอีก หากเชื่อตามกฎข้อนี้ การเบื่อหน่ายวิชาภาษาไทยของนักเรียนส่วนใหญ่ย่อมเกิด จากวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับผู้เรียน นั่นคือ เด็กไม่พอใจที่จะเรียนวิชา ภาษาไทย ทำให้เกิดการบกพร่องขึ้น ทางแก้ไขอย่างหนึ่ง คือ การตรวจผลการทำของนักเรียน เมื่อนักเรียนเห็นว่าครูทำงานจริงจัง และได้ทราบผลการเรียนของตนออกมาสม่ำเสมอ เห็นทั้งข้อดี และข้อด้อยของตนเอง ย่อมเกิดกำลังใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน และแสวงหาวิธีทางที่ถูกต้อง ในทางภาษาต่อไป การเรียนการใช้ภาษาทั้งการพูดและการเขียนหากมีการวัดผลโดยให้นักเรียน มีส่วนร่วมด้วยจะเป็นการดี นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนทราบผลของการฝึกหรือการเรียนของตน โดยรวดเร็วแล้ว ยังทำให้เกิดความภูมิใจว่านักเรียนมีส่วนค้นพบข้อถูกต้องและข้อคิดด้วยตนเอง การสอนโดยจัดกิจกรรมเพื่อให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ควบคุมเป็นสิ่งที่พึงทำ

8. กฎแห่งการนำไปใช้ (Law of Use and Disuse)

การเรียนรู้อาจเกิดผลดีเมื่อนำความรู้ที่ไปใช้ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะความ แม่นยำในเนื้อหาวิชาขึ้นอยู่กับฝึกฝนและการนำไปใช้ ถ้าฝึกฝนไว้ดีแล้วแต่ไม่มีโอกาสใช้ไม่ ซ้ำจะลืม ในการจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนบ่อย ๆ เพราะเมื่อนักเรียน ได้ฝึกฝนบ่อย จะเกิดความคล่องแคล่วหรือเกิดทักษะ เช่น ให้นักเรียนฝึกพูดข้อความสั้น ๆ บ่อย ๆ นักเรียนจะเป็นคนที่กล้าพูดและพูดให้คนฟังรู้เรื่อง

9. กฎแห่งแรงจูงใจ (Law of Motivation)

ภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนมักไม่สนใจหรือให้ความสนใจน้อย เพราะนักเรียนต่าง คิดว่าเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้วและใช้อยู่เป็นประจำ ดังนั้น การสอนที่จะให้ได้ผลต้องอาศัยแรงจูงใจเป็น สำคัญ แรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้คือ

- 9.1 บุคลิกภาพของครู
- 9.2 วิธีการสอน
- 9.3 ความสำเร็จผลในการเรียนของผู้เรียน
- 9.4 การยกย่องชมเชย
- 9.5 สื่อการเรียน
- 9.6 การได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม
- 9.7 การได้มีโอกาสเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น
- 9.8 ผลงานมีโอกาสได้รับการเผยแพร่

10. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement)

การเสริมกำลังใจ เป็นการทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ตนทำอะไรถูกต้องเหมาะสมแล้วได้รับคำชมเชย การเสริมกำลังใจทำได้โดยการพูดยกย่องชมเชย การให้รางวัล การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและการสนับสนุนให้ทำ เมื่อทราบว่านักเรียนมีความสามารถ

11. แนวคิดของบลูม (Benjamin S. Bloom) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของพฤติกรรมการเรียนรู้จากขั้นต่ำไปสู่ขั้นสูง คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล โดยในแต่ละระดับของพฤติกรรมเรียนรู้จะเริ่มพัฒนาจากการเรียนรู้ในระดับต่ำ

1. ความรู้ ความจำ เป็นการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับความรู้ในความจริงเฉพาะต่างๆ การให้ความหมายจัดลำดับหมวดหมู่และกฎเกณฑ์ หลักการต่างๆ จำกัความรู้นั้นได้และคิดตัวผู้เรียนไปนาน

2. ความเข้าใจ เป็นการเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่เรียนสามารถอธิบายความหมายด้วยคำพูด และแปลความหมาย หรือตีความได้

3. การนำความรู้ไปประยุกต์ เป็นความสามารถที่จะนำความรู้และสิ่งที่เรียนรู้อยู่มาใช้ในการประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

4. การวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาความรู้ออกเป็นส่วนย่อย และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อยเหล่านั้น

5. การสังเคราะห์ เป็นความสามารถที่รวบรวมสิ่งที่เรียนรู้ จัดระบบระเบียบทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียกว่า “คิดเป็น”

6. การประเมินผล ความสามารถที่ใช้ความรู้ที่เรียนมาตัดสินใจและประเมินค่าของสิ่งที่เรียนว่ามีจริงหรือไม่ ถูกหรือผิด จากแนวคิดลำดับขั้นของบลูม เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเพื่อให้เกิดพัฒนาทางการเรียนรู้

12. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสซูเบล (Ausubel) เป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับหลักการหรือกฎเกณฑ์ที่เคยเรียนรู้แล้ว และการเรียนรู้โดยใช้วิธีอนุมานซึ่งผู้เรียนอาจจะจัดกลุ่มสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้เข้ากับความคิดรวบยอดที่กว้างและครอบคลุม ความคิดรวบยอดที่เรียนใหม่

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ

3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

ประยูร วีชรดิษฐ์ (2516 : 98) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การฝึกทักษะ การเขียนให้ถูกต้องรวดเร็ว ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาในสาขาใดก็ตาม เด็กจะต้องอ่านคำหรือประโยค นั้นได้ และเมื่ออ่านได้ก็เขียนได้ด้วย การสะกดคำจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญในการเรียน ภาษา ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้อง เด็กสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่นได้

มาสวิล รักษานเกิด (2526 : 9) สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 15) และสมบุญ ทินกร (2535 : 7) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์เรียงเรียงให้ถูกต้อง และได้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และตามอักขรวิธี

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 14) อธิบายไว้ว่า การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะ การเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียน เข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียงเรียงอักษรในคำหนึ่งๆ ให้ได้ความหมายตามที่ ต้องการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมา โดยสรุปการเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และมีความหมายตามที่ต้องการและนำไปใช้ประโยชน์ได้

3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญในการวางรากฐานของการเขียน อย่างอื่น เด็กมีความจำเป็นจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนที่จะเขียนเป็นเรื่องราวได้ การเขียน สะกดคำเป็นกระบวนการสลับที่ซับซ้อนเพราะ ผู้เรียนต้องใช้ทักษะหลายอย่างทั้งทักษะการอ่าน พุด ฟัง เข้าใจความหมาย และการเขียนต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอ การที่ครูผู้สอนเข้าใจ ธรรมชาติการเขียนสะกดคำเป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ ดังที่ วรรณิ โสมประยูร (2534 : 195) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนเขียนสะกดไว้ว่า การสอนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของ การเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนเป็นประโยคและ เรื่องราวได้ เด็กเขียนสะกดคำไม่ได้เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่อง และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิด ของตนเองไม่ได้กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่ง สำคัญมากในการเขียนเด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ

✓ ฮอร์น (Horn.1960 : 254) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิวนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความ
รู้สึกว่าการเขียนไม่มีความหมาย ส่วน ฝอบ โปษะภุชณะ (2508 : 38) กล่าวว่า ขณะนี้
คนไทยส่วนมากรู้สึกที่ภาษาไทยกำลังอยู่ในอันตรายทั้งการออกเสียงคำการใช้คำและการเขียน
ตัวอักษร วิธีหนึ่งที่จะรักษาความเป็นไทยของชาติก็คือ ศึกษาภาษาของเราและใช้ภาษาให้ถูกต้อง
คนไทยส่วนมากเขียนหนังสือไม่ค่อยถูก ไม่ระมัดระวังในการเขียนพยัญชนะ สระ ตลอดจนการ
วางรูปวรรณยุกต์ <

การเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการเขียนสะกดคำเป็นการวาง
รากฐานของการเขียนเป็นประโยคเป็นเรื่องราว เด็กมีความจำเป็นต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน
ที่จะเขียนเป็นเรื่องราวได้ ฉะนั้นการสอนเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะ
นักเรียนต้องเข้าใจทักษะหลายทักษะได้แก่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งมีความเข้าใจความ
หมายของคำในการเขียนซึ่งต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอ ^{ครูจึงมีบทบาทสำคัญช่วยให้ผู้เรียน}
มีพื้นฐานในการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทางการเขียนอย่าง
เพียงพอจะทำให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างดี | 100 องค์ประกอบของครู นักพัฒนา

8.3 จุดมุ่งหมายของการสอนเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา

ได้กล่าวว่าการสอนเขียนสะกดคำ ในชั้นประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายดังนี้ (รองรัตน์
อิสรางค์ และ เทือก กุสุมา ณ อรุยา (2506 : 132)

- 1) เพื่อให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้เด็กเขียน
เป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้
- 2) เพื่อให้เด็กรู้จักเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
- 3) เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
- 4) เพื่อให้เด็กค้นคว้าและคิดคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ

ส่วนวรรณ แก้วแพรง (2526 : 21) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน
สะกดคำไว้ว่า

- 1) เพื่อให้ให้นักเรียนเขียนคำที่พ้องเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้
ถูกต้องรวดเร็ว และสะอาดเรียบร้อย
- 2) เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายคำและสามารถใช้คำอย่างถูกต้อง
และเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
- 3) เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับ
วัยและระดับชั้นของนักเรียน

4) เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำ และใช้คำได้ถูกต้องดีขึ้นตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน

ดังนั้นในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนสะกดคำจึงเป็นสิ่งสำคัญ การเขียนสะกดคำนักเรียนควรได้เรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตรงกับ ความหมายของคำนั้น

3.4 หลักการสอนและกิจกรรมการเขียนสะกดคำ

การสอนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียน การสอนเขียนสะกดคำเป็นทักษะหนึ่งของการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนควรจะต้องคำนึงถึง เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสะกดคำให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีหลักในการสอนเขียนสะกดคำได้มีผู้แนะนำไว้ดังนี้

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุลมา ณ อรุยา (2516 : 127) ได้เสนอไว้ว่า

- 1) สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน
- 2) สอนคำที่นักเรียนสนใจและเข้าใจความหมาย
- 3) ทุกครั้งที่สอนคำใหม่เพิ่มเติม จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว
- 4) ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยให้รู้จักสระ พยัญชนะก่อนพร้อมกันนั้นเมื่อพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้ นักเรียนได้นึกถึงคำที่เคยเรียนแล้ว
- 5) การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำมากน้อยเพียงใด
- 6) บันทึกผลงานของนักเรียนแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มเรียนมีพัฒนาการมากน้อยเพียงใดจะช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง
- 7) ดำเนินการสอนอย่างถูกต้องให้แก่ นักเรียน โดยช่วยเหลือนักเรียนเป็นขั้น ๆ ดังนี้
 - 7.1) ให้นักเรียนได้ยินคำที่สะกดอย่างชัดเจน
 - 7.2) ให้นักเรียนเขียนสะกดอย่างระมัดระวัง
 - 7.3) ให้นักเรียนอ่านคำต่าง ๆ นั้นได้
 - 7.4) ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกต้องเพียงใด
- 8) ถ้าครูเขียนคำใหม่บนกระดานคำแล้วให้นักเรียนคัดลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจนและอ่านง่าย
- 9) ครูต้องตรวจสอบคือนักเรียนจดคำใหม่ทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาด

10) เมื่อสอนสะกดคำไปแล้ว ถ้านักเรียนคนใดสะกดผิดครูต้องแก้บนกระดานคำให้ชัดเจน หรือแก้ไขเป็นรายบุคคลก็ได้

นอกจากนี้ประทีน มหาจันทร์ (2516 : 69-70) และหนังสือ การสอนสะกดคำ (The Teaching of Spelling) โดยฟิลท์เจอร์ลด์ (Filzgerald. 1976 : 38) ได้เสนอแนะลำดับขั้นการสอนให้นักเรียนหัดสะกดคำ ที่เหมือนกันมี 5 ขั้น ดังนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำเสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรืออธิบายพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปราย ข้อสำคัญต้องเป็นความหมายง่าย ๆ อย่าให้ซับซ้อน พร้อมกับอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจนจะช่วยให้นักเรียนเรียนคำนั้นได้ และสามารถที่จะพูดออกมาเป็นประโยคโดยใช้คำได้ถูกต้องตรงความหมายของคำ

2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกด และเห็นส่วนประกอบด้วยพยัญชนะ สระอะไรบ้าง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดู ถ้าทำได้ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ๆ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ๆ ไปแล้วสะกดเป็นคำอีกครั้ง

3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำ ๆ นั้นเสร็จแล้วลองตรวจดูว่าการสะกดตัวของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิด ให้กลับไปทำขั้นที่ 1, 2 และ 3 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง

4. การเขียนคำในขั้นนี้ เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้องโดยทั้งให้ดูแบบและไม่ต้องดูแบบ ตรวจสอบการเขียนและสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย

5. การทบทวนให้เด็กเขียนคำๆ นั้น โดยไม่ต้องดูแบบหากเขียนถูกต้องถึง 3 ครั้ง แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้นก็ควรต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้นำคำนั้น ๆ ไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ เขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว และเขียนจดหมาย ซึ่ง ควรเป็นกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น

ส่วนคิง (King. 1965 : 15) ได้เสนอหลักการสอนเขียนสะกดคำเพิ่มเติมขึ้นจากของประทีน มหาจันทร์ อีก 1 ขั้นตอนคือ ตรวจสอบ (Examine) เป็นการตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค (Prefix) และคำที่มีปัจจัย (Suffix) แล้วบันทึกไว้

นอกจากนั้น นิตยา ฤทธิโยธี (2507 : 533 - 535) ได้เสนอแนวการสอนและการจัดกิจกรรมการสอนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูจะต้องสอนและฝึกฝนให้เด็กสะกดคำให้มากที่สุดเท่าที่ เพราะเด็กจะมีงานเขียนเพิ่มมากขึ้น มีความมุ่งหมายในการเขียนอย่างจริงจังมากขึ้น เพิ่มการเขียนแสดงความคิดเห็น และเพิ่มอัตราการเขียนอย่างรวดเร็วมากขึ้น

2. การดำเนินการสอนสะกดคำ ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกิจกรรม เพื่อให้เด็กมีโอกาสฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ ครูควรเตรียมโครงการสอนสะกดคำไว้ให้พร้อม ซึ่งจะทำการเรียนการสอนได้ผลดีมากกว่าการให้นักเรียนแต่ละคนสะกดคำในชั่วโมงเรียน

3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเขียน เช่น เขียนบรรยายเรื่องราว เขียนบันทึกประจำวัน เขียนคำเชิญ ออกหนังสือพิมพ์ประจำชั้นหรือประจำโรงเรียน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เมื่อเด็กได้กระทำเด็กจะเกิดคำถามในตัวเองมากมาย เช่น "สะกดคำนี้อย่างไร" "จะสะกดคำนั้นอย่างไร" จะทำให้เด็กใช้พจนานุกรมบ่อยและมากขึ้น

4. ให้นักเรียนเขียนรายการคำต่างๆลงในสมุดเรียน หรือครูอาจจะช่วยเด็กเขียนรายการคำที่เด็กต้องใช้ในการเขียน และเป็นคำที่เด็กสะกดไม่ได้หรือสะกดได้ไม่ถูกต้อง ครูต้องหาทางศึกษาการเขียนคำผิดๆของเด็ก และให้ความช่วยเหลือตามความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

5. ทุก ๆ วันควรจะหาเวลาให้เด็กได้เรียนรู้จักคำต่างๆด้วย เช่น คัดลอกการเขียนที่ถูกต้อง เขียนเรื่องตามความพอใจ แต่ให้ตรวจการสะกดคำให้ถูกต้องด้วย

6. มอบหมายให้นักเรียนรับผิดชอบในการปรับปรุงการสะกดตัวของตนเอง โดยให้เด็กเป็นผู้ตรวจแก้คำผิด เลือกคำที่จะเรียน จดบันทึกคำที่ตนยังบกพร่องและต้องการฝึกฝน รู้จักช่วยเหลือรับผิดชอบและศึกษาคำด้วยตนเอง

ส่วนสามารถ ศักดิ์เจริญ (2517 : 90 - 91) เสนอแนวคิดที่ว่า ครูควรมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับการเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตามลำดับดังนี้

1. เห็นความสำคัญ โดยพยายามชี้ให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเขียนคำผิดเป็นเรื่องบกพร่องน่าอับอาย เป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงเป็นที่สุด
2. หมั่นชี้แจง คือพยายามบอกคำที่เป็นตัวอย่างที่ผิด จากที่ได้ก็ตามแล้วชี้แจงให้นักเรียนรู้เข้าใจ สอนให้เขียนให้ถูกต้องทุกครั้ง
3. แสดงแบบอย่าง คือ ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้อง ทั้งการพูดและการเขียน
4. ช่างฝึกฝน หมายถึง พยายามจัดกิจกรรมที่จะนำมาฝึกให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานใจ ถ้อยหลัก "ฝึกคำเพียงน้อยๆแต่บ่อยๆจะแม่นยำ"
5. ค้นความหมาย คือ ต้องสอนความหมายของคำควบกันไปด้วย หัดให้นักเรียนสังเกตความหมายของคำจากบริบท
6. ใช้อุปกรณ์ คือ เลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวเด็กโดยใช้อุปกรณ์ เช่น ป้ายประกาศ แผนภูมิ บัตรคำ ให้เด็กเห็นคำยากบ่อยๆจนจำได้

7. สอนแบบฝึกจะต้องทำสม่ำเสมอ การแก้คำผิดเป็นเรื่องที่สำคัญครูต้องไม่ละเลยการแก้คำควรทำในลักษณะไม่เหมือนการเขียนสะกดธรรมดาเช่น แก้ลงในบัตรคำ หรือเป็นตัวอักษรประดิษฐ์ สามารถคิดไว้ให้ดูได้ง่าย เห็นได้เสมอๆในห้องเรียน

8. พัฒนาผลจะต้องวัดผลจากการเขียนสะกดคำของเด็กทั้งกลุ่มและบุคคลต้องหาวิธีช่วยให้เด็กได้พยายามพัฒนาการเขียนสะกดคำ

9. ทุกคนร่วมมือ ครูที่สอนวิชาอื่นควรให้ความร่วมมือในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำ ไม่ยกหน้าที่แก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ครูภาษาไทยเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

ในการสอนการเขียนสะกดคำนั้น เฟร์นาลด์ (Fernald.1943 : 180-183) ได้กล่าวถึงขบวนการสะกดคำว่า การสะกดคำประกอบด้วยลำดับขั้นทางจิตวิทยา 3 ขั้น คือ

1. การรับรู้ จะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเด็กได้มองเห็นคำและเปล่งเสียงออกมามีดังนี้
2. การระลึกภาพของคำ มีความแตกต่างกันเป็นรายบุคคล ภาพของคำในที่นี้ประกอบด้วย รูปคำ เสียงของคำ ตลอดจนการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อต่างๆในการสะกดคำ
3. การสร้างนิสัยในการสะกดคำ เช่น การออกเสียงบ่อย และการเขียนบ่อย มีความจำเป็นต่อการสะกดคำ เพราะจะทำให้เป็นนิสัยสะกดคำไม่พลาด

(3.5) งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

✕ ฮอร์น (Horn. 1960 : 213) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยม พบว่า เด็กมักสะกดผิดตัวมากโดยเฉพาะเด็กในระดับ 4 - 12 ปี ซึ่งแสดงถึงความไม่สนใจในการใช้ภาษา เขากล่าวว่า การเขียนผิดนั้นทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าคนเขียนไม่มีความสามารถ

อลสัน (Olson. 1970 : 1147A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงคำที่สอนและคำที่ไม่สอน ซึ่งแบ่งการสะกดคำที่สม่ำเสมอและไม่สม่ำเสมอกับนักเรียนระดับ 2 จำนวน 436 คน โดยใช้คำมาทดสอบ จำนวน 230 คำ แบ่งเป็นคำที่สะกดสม่ำเสมอ และสะกดไม่สม่ำเสมออย่างเท่า ๆ กัน พบว่า

1. ชนิดของคำ ความสามารถในการอ่าน คำที่ใช้สม่ำเสมอและเพศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. จากการทดสอบ คำที่สอนนักเรียนจะมีการออกเสียงได้ถูกต้องเกือบสองเท่าของคำที่ไม่ได้สอน
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง จะออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องเกือบสองเท่าของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ
4. คำที่นักเรียนสะกดอย่างสม่ำเสมอ จะมีการออกเสียงได้ดีและถูกต้องมากกว่าคำที่นักเรียนสะกดอย่างไม่สม่ำเสมอ

5. ชนิดของคำและความสามารถในการอ่านมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
6. ชนิดของคำและคำที่ใช้อยู่สม่ำเสมอจะมีปฏิสัมพันธ์กัน
7. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านคำ จะรู้สีกว่าคำที่ไม่ได้สอนยากกว่าคำ

ที่สอน

8. คำที่นักเรียนได้สะกดอย่างสม่ำเสมอ และคำที่สะกดไม่สม่ำเสมอจะมีความแตกต่างกันน้อยเมื่อมีการสอน และมีความแตกต่างกันมากเมื่อไม่ได้สอนคำเหล่านั้น

แมคเอลวี (McElwee. 1975 : 7031A - 7032B) ได้ศึกษาหลักการสอนเพื่อตรวจสอบให้ถูกต้องสำหรับการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวน ทั้งหมด 721 คน ใช้เวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจสอบให้ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อได้รับการตรวจสอบที่ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจสอบที่ถูกต้องกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจสอบที่ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คาทาลาโน (Catalano. 1976 : 4983 - A) ได้ศึกษาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนประถมศึกษา 6 โรงเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ ในแต่ละโรงเรียนจะมีกลุ่มทดลองซึ่งเรียนสะกดคำและความหมายของคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และกลุ่มควบคุมจะเรียนตามโครงการ ซึ่งไม่มีเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ ผลปรากฏว่า ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชาร์ท (Schwartz. 1976 : 8028 - A) ได้ศึกษาถึงพัฒนาการด้านความสามารถของนักเรียนที่ได้รับความรู้เรื่องการสะกดคำโดยการผันคำและและการสะกดการันต์กับนักเรียนในระดับ 2 ถึง ระดับ 5 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างระดับละ 40 คน ใน 40 คนนี้ จัดแบ่งเป็นนักเรียนที่สะกดคำเก่งและไม่เก่งกลุ่มละ 20 คนเท่าๆกัน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นคำที่ไม่มีความหมาย และในการเขียนตามคำบอกที่เกี่ยวกับคำที่ไม่มีความหมาย ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งกลุ่มสะกดเก่งและไม่เก่งมีแนวโน้มในการพัฒนาการด้านสะกดคำดีขึ้น

ชเวนดิงเกอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มี

รูปภาพเหมือนของจริง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง

พาสซานันตี (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนสะกดคำโดยใช้การสอนแบบตามลำดับอักษร (i.t.a.) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิมกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 7 แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านหนึ่งฉบับ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำสองฉบับ พบว่าผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและความสามารถในการสะกดคำนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังให้ความคิดเห็นว่า การสะกดคำนั้นจะช่วยการอ่านและการเขียนได้ดีอีกด้วย

เฮิร์ช (Hirsch. 1980 : 2912 - A) ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี วิธีแรกเน้นครูเป็นผู้เลือกคำ และทำการสอนก่อนสอบ วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ชี้ทั่วไปที่มีแบบฝึกหัดและมีการทดสอบหลังการสอน พบว่าวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำนักเรียนมีผลดีขึ้น

3.6 งานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

สมศรี เพ็ชรขิม (2520 : 137 - 138) สร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ปรากฏว่าแบบฝึกหัดภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.73/84.00 ซึ่งประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กกดนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดนี้แล้วจะมีความรู้เรื่องตัวสะกดมาตราตัวสะกดเพิ่มขึ้น

✓ ดวงเดือน สุภิกิตย์ (2522 : 112) ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความหมายของคำ

บุญมา สังขโพธิ์ (2523 : 46) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดหลวงและโรงเรียนบ้านเกษมชน จังหวัดลำปาง แห่งละ 21 คน นำผลมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ 98.74 / 84.20 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากได้ดีขึ้น

ประยงค์ โชติการณ (2534 : 76) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออมลไสย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

✓ บุปผา ช้างพุก (2524 : 107) ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจความหมายของคำ

✗ ไชศรี วรธกวิธา (2524 : 83 - 86) ได้ศึกษาการสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ พบว่า ในการสอนอ่านนั้น ถ้าสอนแบบอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยให้เขียนสะกดคำไปพร้อมกับการอ่านและซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่าน จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านทางด้านการจับคู่กับรูปภาพ การเติมคำ และการสะกดคำดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติและทำให้นักเรียนจำคำสะกดได้แม่นยำ เขียนหนังสือคล่องขึ้นกว่าเดิม

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 56) สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบกับการเขียนตามคำบอก และนำไปทดลองสอนกับนักเรียนโรงเรียนบึงทองหลวงเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุจิ สุขเสมอ (2526 : 97) ได้วิเคราะห์ความยากของคำและนำคำยากมาสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ปรากฏว่าการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาสวิล รักษ์บ้านเกิด (2526 : 81) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้

รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากกลุ่มที่ได้รับการสอนคำตามกิจกรรมในแผนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญรัตน์ มีสมบุรณ์ (2529 : 40) ได้สร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำมากขึ้น และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทำแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 96) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพมหานคร ระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการเขียนสะกดคำยากซึ่งสอนด้วยวิธีทักษะสัมพันธ์ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นเขียนสะกดคำถูกต้องมากขึ้น นรา ชำรงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤติเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ (2536 : 20) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยหว้า สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 60 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยาก สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนสะกดคำดังกล่าวพบว่า ในการเรียนการเขียนสะกดคำทางภาษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน รวมทั้งการเข้าใจความหมายของคำ ดังนั้นการจัดการเรียนและ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จึงควรสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน รวมทั้งการสอนให้เข้าใจในความหมายของคำด้วย นอกจากนี้ยังต้องอาศัย การฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ จึงจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางสะกดคำดีขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงกำหนด จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ให้เห็นความสำคัญของการสะกดคำ
2. ให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำ

3. ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการสะกดคำ นำคำไปใช้ได้ถูกต้องตรงความหมายของคำนั้น

การจัดกิจกรรมและการเรียนการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางการเขียน ซึ่งจะต้องมีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมและใช้กิจกรรมหลายๆแบบเข้าช่วยจะทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง เขียนคำนั้นๆได้อย่างถูกต้องจดจำคำต่างๆได้อย่างแม่นยำ อันจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ

จะสามารถนำไปใช้ในคำอื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย ควรมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. ให้นักเรียนมองเห็นรูปคำและเข้าใจความหมายของคำนั้นให้ถูกต้อง
2. ให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง
3. ฝึกให้นักเรียนเขียนคำนั้นหลายครั้งโดยใช้กิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อให้
นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย
4. ฝึกให้นักเรียนได้ใช้คำให้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำ เช่น การแต่ง
ประโยคเขียนเล่าเรื่องโดยใช้คำให้ถูกต้องตรงความหมายหรือการเติมคำในประโยคให้ได้ใจความ
ที่ต้องการ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

การสอนการเขียนสะกดคำ เป็นทักษะอย่างหนึ่ง สิ่งที่จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาได้ดีและมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น กรม ดิษฐกุล (2509 : 16) ได้กล่าวว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ ทักษะทางด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่นักเรียน เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดี คือ แบบฝึก รุจี สุขเสมอ (2526: 23) ได้กล่าวถึงแบบฝึก เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่มีอยู่ การฝึกทักษะเฉพาะในแบบเรียน และแบบฝึกหัดจากแบบเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างแบบฝึกเฉพาะเรื่องเพื่อเพิ่มเติมและช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วทางภาษามากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการเขียนสะกดคำ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

4.1 หลักการสร้างแบบฝึก *process in multiple choice*

หลักในการสร้างแบบฝึกมีกล่าวไว้ดังนี้ (รัชณี ศรีไพพรรณ (2527 : 412 - 413)

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสวย ชวนใจเด็กเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็ก มีกำลังใจในการทำ

2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความรู้ที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ยิ่งดี

4. แบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจง ด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่ายๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูต้องพิจารณาดูให้ถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลา และความสนใจของเด็ก เด็กเล็กย่อมจะสนใจในการทำสิ่งใดๆ ได้นาน

7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและให้เกิดความคิด

8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกมีความเหนียวและทนทานพอสมควร

ส่วนเอมเมอร์ลิต (Emerald.1964 : 133 -135) ได้ให้ความเห็นว่า ควรแนะนำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือสำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ ในเรื่องความหมายของคำดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รู้คำศัพท์พร้อมทั้งความหมายของคำ

เพียรจิต อิงโพธิ์ (2529 : 29) ได้กำหนดแนวทางการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลายรูปแบบ เช่น การเติมคำ ให้จับคู่ ต่อเติมตารางอักษร มีการใช้เกมและเพลงประกอบการเรียนการสอน

2. คำนึงถึงความยากง่ายของคำที่นำมาฝึก และมีการเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรม ไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย

3. การฝึกแม้ว่ามีจุดประสงค์สำคัญที่เน้นการเขียน แต่ก็มิละเลยการฝึกทักษะการอ่าน การฟัง และการพูด ทักษะพื้นฐานทางภาษาทั้งสี่ด้านนี้จำเป็นต้องได้รับการฝึกไปพร้อม ๆ กัน การใช้ภาษาจึงมีประสิทธิภาพ

4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึก
ละอ อ การุณยวนิช และคนอื่นๆ (2517) ได้เสนอแนะหลักการสร้างแบบฝึกสะกดคำ

ไว้คือ

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก
2. การฝึกหัดต้องทำโดยการเฉพาะเจาะจงเฉพาะอย่าง ถ้ามีแบบจะทำให้ง่าย
3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ควรใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วย
4. วิธีฝึกให้นักเรียนฝึกควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัว

จับไว้ให้นักเรียนพร้อมที่จะทำ ขจัดสิ่งทีละช้าต่างๆ

5. ระดับความยากง่ายของแบบฝึกต้องเหมาะสมกับเด็ก
6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดครั้งแรกๆควรสั้นๆแล้วค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น
7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม เพราะแต่ละคนมีจุดอ่อนต่างกัน
8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำแบบฝึกหัดจะเป็นการ

จุดใจที่ดี

9. เมื่อนักเรียนฝึกหัดแล้วต้องนำไปใช้และมีการติดตามผล

4.2 หลักจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ต้องคำนึงถึงการใช้หลักจิตวิทยา เพื่อช่วยให้แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน และเกิดประโยชน์สูงสุดตามที่ผู้สร้างมุ่งหวังไว้ ในเรื่องนี้ พรหมณี ขุทัย (2522 : 142) สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาการศึกษาไว้ดังนี้

1. กฎแห่งผล หมายถึง หลักการของ Thorndike แบบฝึกที่สร้างตามหลักจิตวิทยาต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควรและควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. การฝึกหัด หมายถึง การเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัด และความใกล้ชิด โดยเฉพาะการฝึกหัดนั้น เป็นเรื่องจำเป็นในการฝึกทักษะต่างๆ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำคำได้นาน และสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. การเสริมแรง หมายถึง การเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในผลการทำงาน ครูจึงควรเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในการทำงาน

4. แรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัว
อยากรู้ อยากเรียน แบบฝึกหัดที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำ
อยากฝึกและเกิดการเรียนรู้

4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ริเวอร์ (River. 1968 : 97 - 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ
ต่อไป ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อทดสอบ

2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น

3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว

4. ประโยคที่ควรฝึกควรเป็นประโยคสั้นๆ

5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนรู้จัก
ดีแล้ว

6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดด้วย

7. แบบฝึกควรมีหลายแบบ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เกิด
ความเบื่อหน่าย

8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถใช้สิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฮาร์เลส (Harless. n.d. : 93-94) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ว่าการเขียน
แบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน และควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการ
แก้และตอบสนองดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลายชนิด เพื่อเราให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า
แต่ละแบบ แต่ละข้อต้องการอะไร

3. คำชี้แจงสั้นๆที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีได้ง่าย

4. ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป

5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

สมชัย ไชยกุล (2526 : 14 - 15) เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกทางภาษาดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่สอน มิใช่ทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

2. แบบฝึกหนึ่งๆควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่สอนเรื่องเดียว

3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น การอ่านหรือการ

พูดคุย

4. ข้อความที่นำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ
 5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษาไทยได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น
 7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา ไม่ควรใช้คำศัพท์มาก
 8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว จึงให้ทำแบบฝึกหัดอ่านหรือเขียน

9. สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามไปก็คือการฝึกออกเสียงโดยใช้คำสัมผัสและร้อยกรอง นอกจากนี้ แดคคานาย (Daccanay.1963:306) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแบบฝึกทักษะการเขียน ซึ่งอาจมีหลายลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกให้เขียนตามแบบ (Copy Exercise)
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบฝึกแบบสร้าง หรือให้ประโยชน์มาแล้ว ให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกจะเห็นได้ว่ามีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่สอดคล้องกันไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอควรในเรื่องหนึ่งๆก่อนจะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไปทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อทดสอบ
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเรื่องเดียว และแต่ละบทควรฝึกโดยใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. แบบฝึกที่ดีควรเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว โดยฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนมาแล้ว
4. แบบฝึกควรมีหลายแบบ หลายชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เกิดความเบื่อหน่าย
5. ข้อความที่ฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้น มีคำชี้แจงสั้นๆที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่ายเพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความยุ่งยากใจ

4.4 ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ในการฝึกโดยเฉพาะวิชาที่เป็นการฝึกทักษะ ซึ่งในเรื่องนี้ เพ็ตตี (Petty.1963:469 - 472) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนให้การเรียนที่ฝึกทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในค่านิยมมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้แก่เด็กบดอบท หรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะ สำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องมือที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้นเรียน
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าว มีดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลายๆครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่
8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน เวลา ในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่เสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไปทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ ผู้เรียนสามารถบันทึก และมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

4.5 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220 - A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธี สะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำแล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษร ที่หายไปสัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 - 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า คะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลัง การทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

ชวอร์ต และโคห์ริง (Schwartz and Doehring. 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความ สามารถในการเขียนสะกดของนักเรียนระดับ 2 ถึง ระดับ 5 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกด คำยาก พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ เรียนการเขียนสะกดคำธรรมดา

ลอว์รี่ (Lowrey. 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะ กับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลัง การทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด
2. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้และช่วยในเรื่องความ แตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำ แบบฝึกหัดนี้มาใช้ในการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

4.6 งานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

มลวิภา กลมพรวัฒนา (2518 : 67) ได้ทดลองศึกษาเปรียบเทียบการสอน อ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิมกับ นักเรียน โรงเรียน วัดศรีวนาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 23 คน พบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน แบบเดิม

ยุพา ยิ้มพงษ์ (2522 : 40 - 42) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนทหารบก จังหวัดลพบุรี จำนวน 70 คน พบว่า นักเรียนสามารถเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำถูกต้องมากขึ้น โดยคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังทำแบบฝึกหัดแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ยุคดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 56) ได้เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับการเขียนตามคำบอกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ สังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุนันทา ทองซอน (2525 : 63) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกหัดการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านประทุนอายุอง อำเภอศิขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 60 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและภาษาส่วย หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัทธยา สายศิลป์ (2526 : 63) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเขียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยฝึกอ่านตามกิจกรรมในคู่มือการสอนภาษาไทยของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นที นิยม (2527 : 171) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช่และไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังจำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังมีความสามารถทางการฟังสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิญา แก้วชื่น (2528 : 40) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคิดที่เป็นการดุนล้อของจริงกับการดุนโครงร่าง ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงออกมาโดยใช้ภาษาและรูปภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ฝึกจากแบบฝึกเสริมทักษะการคิดที่เป็นการดุนโครงร่างสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนันทา จินดา (2529 : 61) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทักษะ การฟังและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้นิทานที่มีแบบฝึกหัดกับแบบถามตอบของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนชุมชนประชาธิปไตย อำเภอรัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คน พบว่านักเรียนที่ได้ฝึกทักษะการฟังโดยการฟังนิทานแล้วทำแบบ ฝึกหัด มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่ฝึกทักษะโดยการฟังนิทานแล้วถามตอบ

ปัญญา บัววิจนา (2536 : 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียน จดหมาย กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการ เขียนจดหมายกับโดยใช้แบบฝึกตามคู่มือครูการสอนภาษาไทยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมาย กลุ่มทักษะ(ภาษาไทย)ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับแบบฝึกหัดตาม คู่มือการสอนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทรงยศ เทพสิงห์ (2537 : 46) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกทักษะ การฟังตามคู่มือครู กับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์การฟังของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าผลสัมฤทธิ์การฟัง ของนักเรียนที่ฝึกทักษะการฟังตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการเขียนสะกดคำและแบบฝึก สรุปได้ว่า ในการ เขียนสะกดคำ แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ของนักเรียน และจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกเป็น เรื่องของการเรียนที่เน้นทักษะและเน้นการฝึกฝน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่จะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จนนักเรียนเกิดความ ชำนาญและความคล่องแคล่วในการเขียนคำ ดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อ การเรียนการเขียนสะกดคำ แบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น การ สอนเขียนสะกดคำกับนักเรียนโดยใช้แบบฝึก ช่วยให้การเรียนทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ ดีขึ้นและแบบฝึกที่มีวิธีฝึกหลายๆแบบ โดยใช้แบบฝึกที่แตกต่างกันมีรูปภาพช่วยให้นักเรียนมี ความสนใจในการฝึกมากขึ้นว่าแบบฝึกธรรมดา ซึ่งเหมาะกับนักเรียนระดับประถมศึกษา และมี ประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้นๆของเด็ก เห็นข้อบกพร่องใน การเรียน ซึ่งจะได้นำไปปรับปรุงได้ทันทีทั้งที่เป็นการช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการ เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ในเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด กำหนดเป็นเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางการเขียนสะกดคำในเรื่องมาตราตัวสะกด ไม่ตรง มาตราตัวสะกด และช่วยให้ทักษะการเขียนดีขึ้น

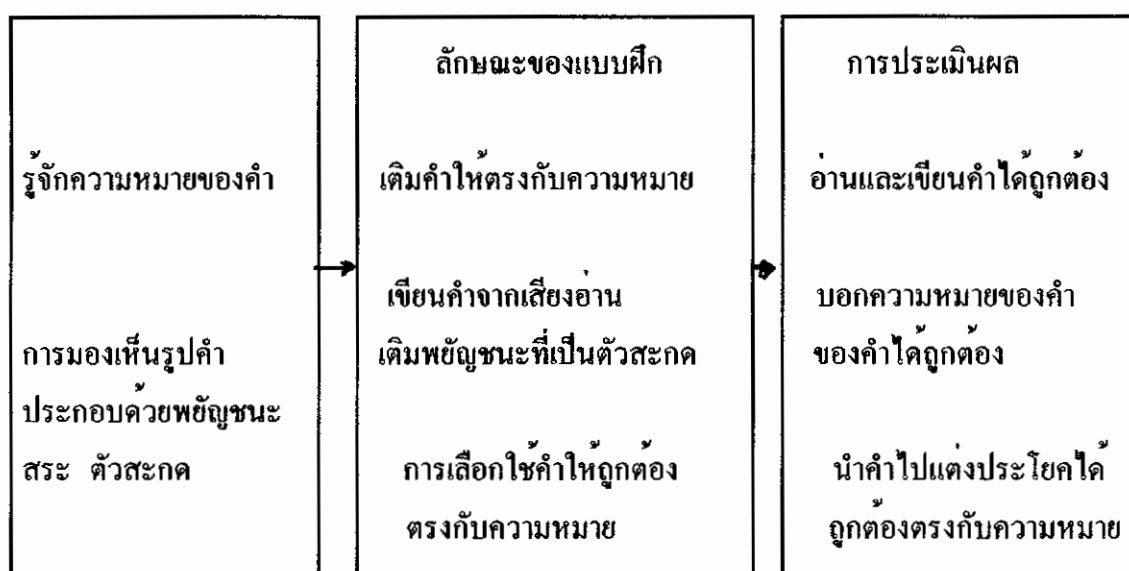
2. เป็นแบบฝึกที่จะสร้างความสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย โดยมภาพประกอบ คำ และความหมายของคำเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ และการประสมคำได้ถูกต้องและเกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึกหัด

3. เป็นแบบฝึกสั้นๆง่ายๆ และฝึกเฉพาะเรื่อง โดยเน้นทักษะทางการเขียนสะกดคำ

4. เป็นแบบฝึกหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดูฝึกได้หลายครั้ง เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความชำนาญในการเขียนคำ

5. เป็นแบบฝึกที่มีการประเมินผลให้ผู้เรียนได้ทราบผลทันทีหลังฝึกเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการฝึก

เพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำนี้ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดแนวทางเพื่อเป็นกรอบการวิจัยในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดดังภาพประกอบข้างล่าง

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเพราะผู้สร้างแบบฝึกจะศึกษาวิธีการตลอดจนดำเนินการสร้างแบบฝึกตามขั้นตอน และหลักการต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างดีเพียงใดก็ตาม แต่แบบฝึกไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพ แบบฝึกที่สร้างขึ้นมาย่อมขาดความเชื่อถือ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพ หรือหาประสิทธิภาพโดยนำแบบฝึกไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้น มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ในการทดสอบประสิทธิภาพนี้มีลำดับ ขั้นตอนดังนี้ (อรพรรณ พรสีมา, 2530 : 115 - 116)

1. การทดสอบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการทดลองใช้แบบฝึกกับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้เรียนจากแบบฝึก 1 : 1 หมายความว่า ในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบหนึ่งคนและนักเรียนหนึ่งคน
2. การทดสอบแบบกลุ่มเล็ก (1 : 10) เป็นการทดลองใช้แบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 กับนักเรียนที่เป็นตัวแทนของผู้เรียนที่เรียนจากแบบฝึก 1 : 10 หมายความว่า ในการทดลองแต่ละครั้งประกอบด้วยผู้ทดสอบ 1 คน และนักเรียนประมาณ 10 คน ในทางปฏิบัติอาจให้นักเรียนประมาณ 6 - 10 คน
3. การทดสอบภาคสนาม เป็นการทดลองขั้นสุดท้ายของกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก การทดสอบในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้ในการฝึกการเขียนสะกดคำได้ตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ส่วนมาก กำหนดเป็น 80/80 เนื่องจากลักษณะเนื้อหาวิชาเป็นทักษะ

ความหมายของตัวเลข 80/80 คือ

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำหลังการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 80 (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2526 : 52 ; ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ. 2528 : 214 - 215)

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ตัวสะกด ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ 80/80 ถือว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่นิยมใช้ เนื่องจากลักษณะเนื้อหาเป็นทักษะดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการวิจัยเป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ที่เรียนหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวนนักเรียนทั้งหมดมี 234 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 56 คน ได้โดยการสุ่มอย่างง่ายและนำมาสุ่มเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก ครั้งที่ 1 ทดลองเป็นรายบุคคล โดยเลือกนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับปานกลาง เป็นนักเรียนชาย จำนวน 1 คน

ชุดที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกครั้งที่ 2 จำนวน 5 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 3 คน นักเรียนหญิง 2 คน นักเรียนในกลุ่มนี้มีความสามารถทางการเรียนที่คล่องตัว โดยยึดคะแนนประเมินปลายภาคเรียนที่ 1 มีทั้งนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับ 4 จำนวน 1 คน นักเรียนที่มีความสามารถระดับ 3 และ 2 จำนวน 2 คน และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับ 1 จำนวน 2 คน

ชุดที่ 3 เป็นนักเรียนจำนวน 50 คน เป็นหญิง 23 คน และชาย 27 คน นักเรียนในกลุ่มนี้จะมีความสามารถทางการเรียนจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ดังนี้ ความสามารถทางการเรียนระดับ 4 จำนวน 10 คน มีความสามารถทางการเรียนระดับ 2 ระดับ 3 จำนวน 30 คน และมีความสามารถทางการเรียนระดับ 1 จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ

2.1 แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.1.1 กำหนดขอบเขตและลักษณะของแบบฝึก

แบบฝึกการเขียนสะกดคำตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแม่กน กก กค และกบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดแบบฝึกออกเป็น 4 ชุด คือ

1. แบบฝึกชุดที่หนึ่ง เป็นแบบฝึกที่ฝึกในเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กน
2. แบบฝึกชุดที่สอง เป็นแบบฝึกที่ฝึกในเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กก
3. แบบฝึกชุดที่สาม เป็นแบบฝึกที่ฝึกในเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กค
4. แบบฝึกชุดที่สี่ เป็นแบบฝึกที่ฝึกในเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กบ

ในแบบฝึกแต่ละชุดจะมีรูปแบบลักษณะการฝึกออกเป็น 7 แบบ ที่เหมือนกันดังนี้

แบบที่ 1 เป็นแบบฝึกที่ฝึกเขียนคำจากภาพ

แบบที่ 2 เป็นแบบฝึกจับคู่คำกับความหมาย

แบบที่ 3 เป็นแบบฝึกเติมคำให้ตรงกับ ความหมาย

สำหรับแบบฝึกแบบที่ 1 แบบที่ 2 และแบบที่ 3 เป็นแบบฝึกที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้คำและมีความเข้าใจความหมายของคำ

แบบที่ 4 เป็นแบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

แบบที่ 5 เป็นแบบฝึกเติมพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

แบบฝึกแบบที่ 4 และแบบที่ 5 เป็นแบบฝึกที่มุ่งให้นักเรียนสังเกตพยัญชนะตัวสะกดที่ออกเสียงเหมือนกัน และสามารถเขียนคำจากเสียงอ่านและสะกดคำได้ถูกต้อง

แบบที่ 6 เป็นแบบฝึกเติมคำให้ได้ใจความ

แบบที่ 7 เป็นแบบฝึกนำคำไปแต่งประโยค

แบบฝึกแบบที่ 6 และแบบที่ 7 เป็นแบบฝึกที่มุ่งให้นักเรียนมีความเข้าใจในการใช้คำได้ตามหลักเกณฑ์ และนำคำไปใช้ได้ถูกต้องกับความหมายของคำ

แบบฝึกแต่ละชุดจะมีรูปภาพ การเติมคำ เติมตัวสะกด การนำคำไปใช้ ที่ใช้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำทั้ง 7 แบบ

1.2 การสร้างแบบฝึกมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด หลักการ ลักษณะของแบบฝึกจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ และแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

2. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) คู่มือครู สำหรับใช้กับหนังสือเรียนภาษาไทย และหนังสือภาษาไทยชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๒ ในเรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ด้านความคิดรวบยอด เนื้อหา และจุดประสงค์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางได้ดังนี้

2.1 ด้านความคิดรวบยอด ได้กำหนดความคิดรวบยอดของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด เป็น 4 ข้อ

ความคิดรวบยอดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ กน ไม่ตรงตามมาตรา คือคำที่มี ญ ณ ร และ ล เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ในมาตราแม่กน ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ความคิดรวบยอดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่ กก ไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มี ข ค และ ฆ เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด ในมาตราแม่กก ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ความคิดรวบยอดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่ กด ไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ และ ส สะกดอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด เป็นในมาตราแม่กดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ความคิดรวบยอดที่ 4 มาตรการตัวสะกดแม่ กบ ไม่ตรงตามมาตรา คือ คำที่มี ป พ ภ และ ฟ เป็นตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ในมาตราแม่กบไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.2 ด้านเนื้อหา จากการศึกษาคู่มือครู หนังสือภาษาไทยชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 บทที่ 15 - 19 ได้กำหนดเนื้อหา ในเรื่องของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำใหม่จำนวน 98 คำดังนี้

เนื้อหาที่ 1 มาตรการตัวสะกดแม่ กน มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 42 คำ คือ บำเพ็ญ สัญญา บุญคุณ ขอบคุณ ทำบุญ ปัญญา ของขวัญ สำคัญ ชำนาญ กล้าหาญ ญอแจ เจริญ ประมาณ โบรมณ ฦกช บริเวณ จราจร ลูกศร ทหาร ละคร เกสร ขอพร ถาวร วานร อาการ อาคาร ลำธาร พิการ ข้าวสาร กันดาร การหาร สงสาร ค่ำบล ผลไม้ คนพล รวงวัล น้ำตาล พยาบาล ฟุตบอล ชลบุรี คันทิกล

เนื้อหาที่ 2 มาตรการตัวสะกดแม่ กก มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 7 คำ คือ ความสุข เลข โรคภัย ประโยค บุคคล เมฆ

เนื้อหาที่ 3 มาตรการตัวสะกดแม่ กด มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 34 คำ คือ อีฐ อูฐ ทิศ อาภาศ มงกุฎ เก่งกาจ ร้ายกาจ ดำรง ตรวจ สำเร็จ กฎหมาย ปราบกฎ บวช รัฐบาล สังเกต อนุญาต มรกด พระพุทธเจ้า พระพุทธรูป เงินบาท มารยาท ไกรธ วันพุธ ประเทศ ราษฎร ทำโทษ เศษกระดาษ พิเศษ วิเศษ สัมผัส ศาสนา

เนื้อหาที่ 4 มาตรการตัวสะกดแม่ กบ มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 15 คำ คือ รูปร่าง รูปถ่าย บาปหนา จดรูป นุปลา สรุพบว่า ถูกสาป ยีราฟ ไชยลาภ โลกมาก สุขภาพ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย สุภาพ เคารพ

2.3 ด้านจุดประสงค์การเขียนสะกดคำ จากการศึกษาหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) หนังสือการวัดผลและประเมินผล และจากการวัดประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตาม ป.02 สามารถกำหนดเป็นจุดประสงค์หลักของแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของชั้นประถมศึกษา 2 ออกเป็น 3 ข้อดังนี้

จุดประสงค์ที่ 1 มีความรู้เกี่ยวกับการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ที่ 2 เข้าใจและบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ที่ 3 สามารถนำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไปใช้ได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำ เลือกใช้คำและเขียนคำได้ถูกต้อง

3. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดของการเขียนคำในมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และกำหนดเป็นจุดประสงค์การเขียนสะกดคำของแบบฝึก คือ

3.1 สามารถรู้และมีความเข้าใจความหมายของคำ

3.2 สามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

3.3 สามารถนำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไปใช้ได้ถูกต้อง

ตรงกับความหมายของคำ

4. นำเนื้อหาของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คือ มาตราตัวสะกดแม่ กก กค กน และกบ เป็นคำใหม่ จำนวน 98 คำ ได้แก่ คำในมาตราตัวสะกดแม่ กน มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 42 คำ คำในมาตราตัวสะกดแม่ กก มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 7 คำ คำในมาตราตัวสะกดแม่ กค มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 34 คำ และคำในมาตราตัวสะกดแม่กบ มีคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 15 คำ โดยนำมาจากบทเรียนในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 บทที่ 15 - 19 มาสร้างเป็นแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 4 ชุด

1.3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธาน กรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึก ให้มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษามาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง

2. การทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพรายบุคคลโดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแล้วทั้ง 4 ชุด ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 1 คน โดยผู้วิจัยได้แบ่งเด็กที่ความสามารถทางเรียนระดับ 4 ความสามารถทางการเรียนระดับ 2 - 3 และความสามารถทางการเรียนระดับ 1 แล้วคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับ 2 - 3 ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 4 ชุด เพื่อปรับปรุงในเรื่องของภาษา เนื้อหา และเวลาที่ใช้ และนำมาแก้ไขข้อบกพร่อง

จากการทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 1 คน ได้พบข้อคิดเห็นและข้อบกพร่องพอสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกที่เป็นมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา นักเรียนยังมีความสับสนในเรื่องการเขียนตัวสะกด แม้จะมีคำให้นักเรียนเลือกนำตัวสะกดมาเติม แต่นักเรียนก็ยังสับสน มักเขียนตัวสะกดตามเสียงอ่านมากกว่าเขียนคำที่มีตัวสะกดที่ถูกต้อง
2. นักเรียนยังไม่เข้าใจคำสั่งของแบบฝึกแต่ละข้อ ครูต้องเป็นผู้อธิบาย
3. แบบฝึกที่ให้นักเรียนโยงคำกับความหมายของคำให้ตรงกัน วิธีการฝึกขาดความน่าสนใจสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2
4. คำบางคำที่ใช้ฝึกในด้านความหมายเป็นนามธรรมเกินไป ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจและไม่สามารถนำมาแต่งประโยคได้
5. การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นรายบุคคลนี้ ทำให้สามารถพบข้อบกพร่องของแบบฝึก และสามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและอยากที่จะฝึก

ขั้นตอนการแก้ไขครั้งที่ 1

1. ปรับคำชี้แจงของแบบฝึกแต่ละแบบให้กระชับ เปลี่ยนคำในคำสั่งให้เป็นคำชี้แจงเชิงเล่นปนเรียน มากกว่าเป็นคำชี้แจงที่เป็นการบังคับ
2. แบบฝึกที่เป็นการโยงคำให้ตรงกับความหมาย ปรับเปลี่ยนคำชี้แจงให้นักเรียนระบายสีจับคู่แทน พบว่านักเรียนสนใจและเกิดความสนุกสนานอยากที่จะทำมากกว่าโยงเส้นอย่างเดียว
3. คำบางคำที่เป็นนามธรรม ได้จัดทำแบบฝึกเพิ่มให้ระบายสีจับคู่กับความหมายของคำ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำก่อน

หลังจากนำข้อบกพร่องต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขตามที่สังเกตพบแล้ว ได้นำแบบฝึกนำเสนอต่อประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญาพันธ์ และนำไปทดลองครั้งที่ 2

ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็ก โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 5 คน ในกลุ่มนี้จะมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 4 เป็นนักเรียนหญิง 1 คน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2 - 3 เป็นนักเรียนหญิง 1 คน เป็นนักเรียนชาย 1 คน รวม 2 คน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 1 เป็นนักเรียนหญิง 1 คน เป็นนักเรียนชาย 1 คน รวม 2 คน โดยให้นักเรียนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 1

เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อบกพร่องเกี่ยวกับความเหมาะสมทางภาษา เนื้อหา เวลาที่ใช้ หลังจากนั้น นำข้อมูลต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขตามที่สังเกตพบ ข้อคิดเห็นและข้อบกพร่องดังนี้

1. แบบฝึกที่เป็นเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนนำคำมาเติมในเนื้อเรื่องให้ได้ใจความ พบว่าเนื้อเรื่องมีความยาวเกินไป ทำให้นักเรียนสับสน

2. คำบางคำในแบบฝึกสะกดคำที่ให้นักเรียนสะกดบางคำยากไปและไม่สัมพันธ์กับแบบฝึกที่ผ่านมา

3. การตรวจให้คะแนน และแจ้งผล รวมทั้งข้อบกพร่องกับนักเรียนหลังการทำแบบฝึก ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำแบบฝึกอื่นและแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง

ขั้นตอนการแก้ไขแบบฝึกครั้งที่ 2

1. แบบฝึกที่นำคำมาเติมในเนื้อเรื่องให้ได้ใจความ ได้ปรับเนื้อเรื่องให้สั้น กระชับ และได้ใจความ เพื่อให้นักเรียนไม่สับสน

2. คำในแบบฝึกใดที่ยากเกินไป และไม่สัมพันธ์กับแบบฝึกที่ผ่านมา ได้ปรับรูปแบบของแบบฝึกให้นักเรียนได้ฝึกคำนั้นอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนครั้งในการฝึกฝนเพิ่มขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

หลังจากทดลองหาคุณภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำครั้งที่ 2 แล้ว ผู้วิจัย จึงได้รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อบกพร่องต่างๆที่ได้พบจากการทดลอง มานำมาปรับปรุงแก้ไข แบบฝึกแล้วนำเสนอต่อประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อรับข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปทดลองในภาคสนาม

ครั้งที่ 3 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วในขั้นตอนที่ 2 จากการทดลองกลุ่มเล็ก ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม เป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 50 คน ในกลุ่มนี้จะมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2 - 3 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 1 เป็นนักเรียนหญิงและชาย เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ตามเกณฑ์ 80/80

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการสอน

1. ขั้นสร้าง

แผนการสอนที่ใช้กับแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช
2533) เรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

1.2 นำความคิดรวบยอด เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด และ
จุดประสงค์การเรียนรู้เขียนสะกดคำวิเคราะห์ เขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยให้สอดคล้องกับ
จุดประสงค์ของการเขียนสะกดคำและความคิดรวบยอด สามารถกำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ในรูปแบบฝึกการเขียนสะกดคำในแต่ละชุดดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 จุดประสงค์ของแผนการสอนของแบบฝึกมาตราตัวสะกด
แม่ กน ไม่ตรงมาตราตัวสะกด คือ

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด ญ ฃ ร และ ล สะกด
ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกด ญ ฃ ร และ ล
สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มีตัวสะกด ญ ฃ ร และ ล สะกดไปแต่ง
ประโยคได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำนั้น

แบบฝึกชุดที่ 2 จุดประสงค์ของแผนการสอนของแบบฝึกมาตราตัวสะกด
แม่ กก ไม่ตรงมาตราตัวสะกด คือ

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด ข ค และ ฃ สะกดได้
ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกด ข ค และ ฃ
สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มีตัวสะกด ข ค และ ฃ สะกดไปแต่งประโยค
ได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำนั้น

แบบฝึกชุดที่ 3 จุดประสงค์ของแผนการสอนของแบบฝึกมาตราตัว
สะกดแม่ กด ไม่ตรงมาตราตัวสะกด คือ

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด จ ช ฃ ฃ ฐ ฑ ฒ ด ฃ
ท ฃ ฃ และ ฃ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกด จ ช ฃ ฃ ฐ ฑ ฃ
ด ฃ ท ฃ ฃ และ ฃ สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มีตัวสะกด จ ช ฃ ฃ ฐ ฑ ฃ ด ฃ ท ฃ ฃ
ฃ และ ฃ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำนั้น

แบบฝึกชุดที่ 4 จุดประสงค์ของแผนการสอนของแบบฝึกมาตราตัวสะกด แม่ กบ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด คือ

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกด ป พ ภ และ ฟ สะกด ได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกด ป พ ภ และ ฟ สะกดได้ถูกต้อง

3. นักเรียนสามารถนำคำที่มีตัวสะกด ป พ ภ และ ฟ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำนั้น

เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในแบบฝึกแต่ละชุดจะมีแผนการสอนรวม 1 แผน และแผนการสอนรายคาบอีก 3 แผน รวมแผนการสอนของแบบฝึกทั้ง 4 ชุด คือแผนการสอนรวม 4 แผน แผนการสอนรายคาบรวม 12 แผน

2. การตรวจสอบแผนการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกให้มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา มาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 ท่าน

2.2 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ

1. การกำหนดขอบเขตของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชุด คือ

1. แบบทดสอบท้ายแบบฝึก

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

2. การสร้างแบบทดสอบ

2.1 แบบทดสอบท้ายแบบฝึก เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดการเขียนสะกดคำเมื่อทำแบบฝึกในแต่ละชุดเสร็จ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ จากหนังสือการวัดผลทางการศึกษาของชาวล แพรวัดกุล (41 - 48) หนังสือทดสอบ

เพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของชาว พะริตกุล (26 - 40) หนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย ของจันทิมา พรหมโชติกุล (96 - 152) และหนังสือที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียน คู่มือครูวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยนำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดมาสร้างแบบทดสอบท้ายแบบฝึก

3. ศึกษาจุดประสงค์การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ได้กำหนด จุดประสงค์ไว้จำนวน 3 จุดประสงค์ คือ

จุดประสงค์ที่ 1 บอกความหมายของคำ

จุดประสงค์ที่ 2 อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์ที่ 3 สามารถอ่านคำและเขียนเป็นประโยคได้ใจความ

ตรงกับความหมายของคำ

4. สร้างแบบทดสอบท้ายแบบฝึกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเขียนสะกดคำทั้ง 3 ข้อ โดยแบบทดสอบท้ายแบบฝึกเป็นแบบปรนัยมีจำนวน 4 ชุด ดังนี้

1. แบบทดสอบท้ายแบบฝึกชุดมาตราตัวสะกดแม่กน จำนวน 30 ข้อ

2. แบบทดสอบท้ายแบบฝึกชุดมาตราตัวสะกดแม่กก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบทดสอบท้ายแบบฝึกชุดมาตราตัวสะกดแม่กค จำนวน 30 ข้อ

4. แบบทดสอบท้ายแบบฝึกชุดมาตราตัวสะกดแม่กบ จำนวน 30 ข้อ

แบบทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละชุดจะแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบฝึกทดสอบวัดการเขียนสะกดคำ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความหมายของคำและการนำคำไปใช้ให้ตรงกับความหมาย จำนวน 15 ข้อ

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมีดังนี้

5.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยนำแบบทดสอบเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญการวัดผลทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น และนำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบกับผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

5.2 ตรวจสอบหาคุณภาพรายข้อ โดยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ดังนี้

แบบทดสอบทั้ง 2 ตอน ตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อใช้เทคนิค 27% จากตาราง จุงเตห์ฟาน แบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2526 : 187) ของแบบทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละชุด

5.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วมหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (KR-20) (Kuder - Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2526 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่น ได้ดังนี้ .812

5.4 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำแบบฝึกแต่ละชุดเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกต่อไป

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

ความสามารถทางการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ให้ทดสอบหลังจากนักเรียนทำการฝึกโดยใช้แบบฝึก ทั้ง 4 ชุดเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อศึกษาผลการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้ดำเนินขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ จากหนังสือการวัดผลทางการศึกษาของชวาล แพร์ตกุล (41 - 48) หนังสือทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของชวาล แพร์ตกุล (26 - 40) หนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (96 -152) และหนังสือที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียน คู่มือครูวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยนำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามาสร้างแบบทดสอบท้ายแบบฝึก

3. ศึกษาจุดประสงค์การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดได้กำหนด จุดประสงค์ไว้ จำนวน 3 จุดประสงค์ คือ

จุดประสงค์ที่ 1 บอกความหมายของคำ

จุดประสงค์ที่ 2 อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์ที่ 3 นำคำไปใช้อ่านและเขียนเป็นประโยคได้ใจความตรงกับความหมายของคำ โดยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้ง 3 ข้อ

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเขียนสะกดคำทั้ง 3 ข้อ โดยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำมี จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำจำนวน 40 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำในความหมายของคำ จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำในด้านการนำคำไปใช้ให้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำ จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดทั้ง 3 ตอน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย รวมทั้งสิ้นจำนวน 80 ข้อ

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมีดังนี้

5.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยนำแบบทดสอบเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาบัตร และผู้เชี่ยวชาญการวัดผลทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น และนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

5.2 ตรวจสอบหาคุณภาพรายข้อ โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำมาตรวจให้คะแนน ดังนี้ แบบทดสอบทั้ง 3 ตอน ตรวจให้คะแนนดังนี้

ตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อใช้เทคนิค 27% จากตาราง จุงเตห์ ฟาน แบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2526 : 187) จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ
ในด้านความหมายของคำ จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำใน
ด้านการนำคำไปใช้ให้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำ จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

5.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ
คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (KR-20) (Kuder - Richardson) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2526
: 168) ได้ค่าความ ได้ดังนี้ คือ .862

5.4 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำแบบฝึกทั้ง 4
ชุดเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

การดำเนินการทดลอง

1. การทดลองหาประสิทธิภาพแบบฝึกครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพรายบุคคล
โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแล้วทั้ง 4 ชุด ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 1 คน ทำการทดลองในภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โดยใช้เวลา 5 สัปดาห์ การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 4
ชุด เพื่อปรับปรุงในเรื่องภาษา เนื้อเรื่อง และนำมาแก้ไขข้อบกพร่อง

2. การทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพ
กับกลุ่มเล็ก โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ปรับปรุง
แก้ไขแล้วในขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 5 คน ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2538 โดยใช้เวลา 5 สัปดาห์ โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับตอนที่ 1

3. การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง
มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้ง 4 ชุด ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เป็น
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
จำนวน 50 คน ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ซึ่งในระดับชั้นนี้ได้จัดการ
เรียนการสอนภาษาไทยสัปดาห์ละ 5 วัน โดยจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักเรียนเกิดทักษะ
ทางภาษา ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดการเรียนการสอนตามปกติใช้เวลาใน
การฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากการสอน

การเขียนสะกดคำ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 50 นาที โดยจัดการสอนประมาณ 30 นาที และฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นประมาณ 20 นาที ซึ่งมีแผนการสอนเขียนสะกดคำ สัปดาห์ละ 3 วัน และฝึกเพิ่มเติมโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำอีก 2 วัน เวลาในการทดลองมีดังนี้

- สัปดาห์ที่ 1 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กน ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
- สัปดาห์ที่ 2 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กน ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
- สัปดาห์ที่ 3 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กก ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
- สัปดาห์ที่ 4 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กค ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
- สัปดาห์ที่ 5 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กค ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
- สัปดาห์ที่ 6 ฝึกเรื่องมาตราตัวสะกด แม่ กบ ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนสะกดคำโดยให้มีประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นไปตามเกณฑ์ 80 / 80

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2536 : 59)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน จำนวนจากสูตร (ล่วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2536 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.3 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. : 2535 : 124)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.4 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดย
วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้กลุ่ม 27% แล้วเปิดตารางสำเร็จรูปของ จุงเคห์
ฟาน ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 186 - 187)

1.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ จากสูตร กูเดอร์ -
ริชาร์ดสัน (KR - 20) ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pg}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_u แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
 จำนวนคนที่ทำถูก / จำนวนคนที่ทั้งหมด
 q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ $1-p$
 S_r^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียน
 สะกดคำ โดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{(\sum F)}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ
 จากการทำแบบฝึก

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึก

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังการเรียนรู้

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึก

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

(เสาวนีย์ สิกขามณีจิต. 2526 : 53)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลการทดลอง และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 50 คน
X	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทำแบบฝึกและแบบทดสอบ
S^2	แทน	ความแปรปรวน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพการเขียนสะกดคำของแบบฝึก
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละ

การวิเคราะห์ผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จากการทดลองและนำข้อมูลที่จะมาวิเคราะห์ผลดังนี้

1. วิเคราะห์การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามตามตัวสะกดตามเกณฑ์ 80/80
3. วิเคราะห์ความสามารถทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนแบบฝึกทั้งหมด 4 ชุด ในแต่ละชุดของแบบฝึกได้จัดทำแบบฝึกไว้ 7 แบบ พบว่า

1.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพรายบุคคลโดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแล้วทั้ง 4 ชุด ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 1 คน ได้พบข้อคิดเห็นและข้อบกพร่องพอสรุปได้ว่าแบบฝึกยังขาดความชัดเจนของคำสั่งปรับแก้ไขคำสั่งให้สั้น กระชับชัดเจน

1.2 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบกับประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็ก โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 5 คน ได้พบข้อคิดเห็น พอสรุปได้ว่าแบบฝึกที่เป็น การเติมคำลงในเนื้อเรื่องให้ได้ใจความ เนื้อเรื่องที่สร้างขึ้นควรสั้น กระชับ และได้ใจความที่ชัดเจน คำที่มีตัวสะกดยากแก่การจดจำ ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกเพิ่มขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น และให้สัมพันธ์กับแบบฝึกที่ผ่านมาให้มีความต่อเนื่องกัน

1.3 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ครั้งที่ 3 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 50 คน พบว่า

1.3.1 นักเรียนที่ทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำในแต่ละชุด ผู้สอนจะต้องทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำด้วยการใช้ภาพประกอบ

1.3.2 คำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อยและเป็นคำยากที่นักเรียนไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ควรให้นักเรียนได้รับการฝึกเพิ่มขึ้น และต่อเนื่องกันในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนเขียนคำถูกขึ้น และไม่เกิดความเบื่อหน่าย

1.3.3 ในการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนในแต่ละแบบ พบว่าการฝึกที่ให้นักเรียนเขียนคำให้ตรงกับความหมาย และการเขียนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดเดิมให้ถูกต้องช่วยให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องมากขึ้น และนักเรียนสนใจที่จะทำมากกว่าแบบฝึกในรูปแบบอื่น ๆ

1.3.4 นักเรียนที่ได้รับการฝึกให้เขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดในแต่ละคำซ้ำๆกันหลายรูปแบบของแบบฝึก พบว่า นักเรียนจะเขียนคำผิดน้อยลง ถ้านักเรียนได้รับการฝึกมากกว่า 5 ครั้ง จะทำให้นักเรียนเขียนคำไม่ผิดสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี และผิดน้อยลงสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่อน

1.3.5 นักเรียนที่ทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ในแบบฝึกที่ให้นักเรียนฝึกในเรื่องการนำคำไปใช้ให้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำ เป็นแบบฝึกแบบสุดท้ายที่ให้นักเรียนฝึกในแบบฝึกแต่ละชุด พบว่า เมื่อนักเรียนฝึกถึงขั้นนี้นักเรียนเขียนคำได้ถูกเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะต้องอาศัยการฝึกเขียนคำให้มากขึ้น

1.3.6 แบบฝึกสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 เมื่อปรับแบบฝึกให้เป็นแบบฝึกที่สั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกแต่ละแบบฝึกมีจุดประสงค์เพียงจุดประสงค์เดียว และเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเขียนคำหลายครั้ง โดยจัดกิจกรรมการฝึกให้แตกต่างกัน กิจกรรมการฝึกในรูปแบบของเกมนักเรียนเกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย

1.3.7 แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ควรให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำควบคู่กันไปด้วยขณะฝึกให้นักเรียนเขียนคำเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตรงกับความหมายของคำนั้นๆ จากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทั้ง 4 ชุด ในครั้งนี้พบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 ตามที่กำหนด

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกในแต่ละชุด

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ	จำนวนครั้ง ในการฝึก	E ₁	E ₂
แบบฝึก แม่ กน ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	97.02	85.2
แบบฝึก แม่ กก ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	98.54	91.0
แบบฝึก แม่ กค ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	94.53	88.8
แบบฝึก แม่ กบ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	96.06	88.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางพบว่า ประสิทธิภาพแบบฝึกในทุกชุดสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนของแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีดังนี้

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ	จำนวนครั้ง ในการฝึก	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S^2
แบบฝึก แม่กนไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	129	125.16	4.02
แบบฝึก แม่กกไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	52	51.24	1.27
แบบฝึก แม่กคไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	124	117.22	4.86
แบบฝึก แม่กบไม่ตรงมาตราตัวสะกด	7	71	68.20	4.30

จากตารางพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทั้ง 4 ชุด คือ 125.16 68.20 51.24 และ 117.22 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกของนักเรียนอยู่สูงกว่าเกณฑ์ในระดับ 80 % ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยของแบบฝึกมาตราแม่กค สูงกว่าแบบฝึกมาตรา อื่น ๆ

2. ความแปรปรวนจากแบบฝึกของนักเรียน มีการกระจายจากความแปรปรวน 4.02 4.30 1.27 และ 4.86 จะเห็นว่า แบบฝึกมาตราแม่กน มาตราแม่กบ และมาตราแม่กคจะมีการกระจายของคะแนนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนคะแนนจากแบบฝึกมาตราแม่กก มีการกระจายของคะแนนน้อย

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำของนักเรียน
หลังการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีดังนี้

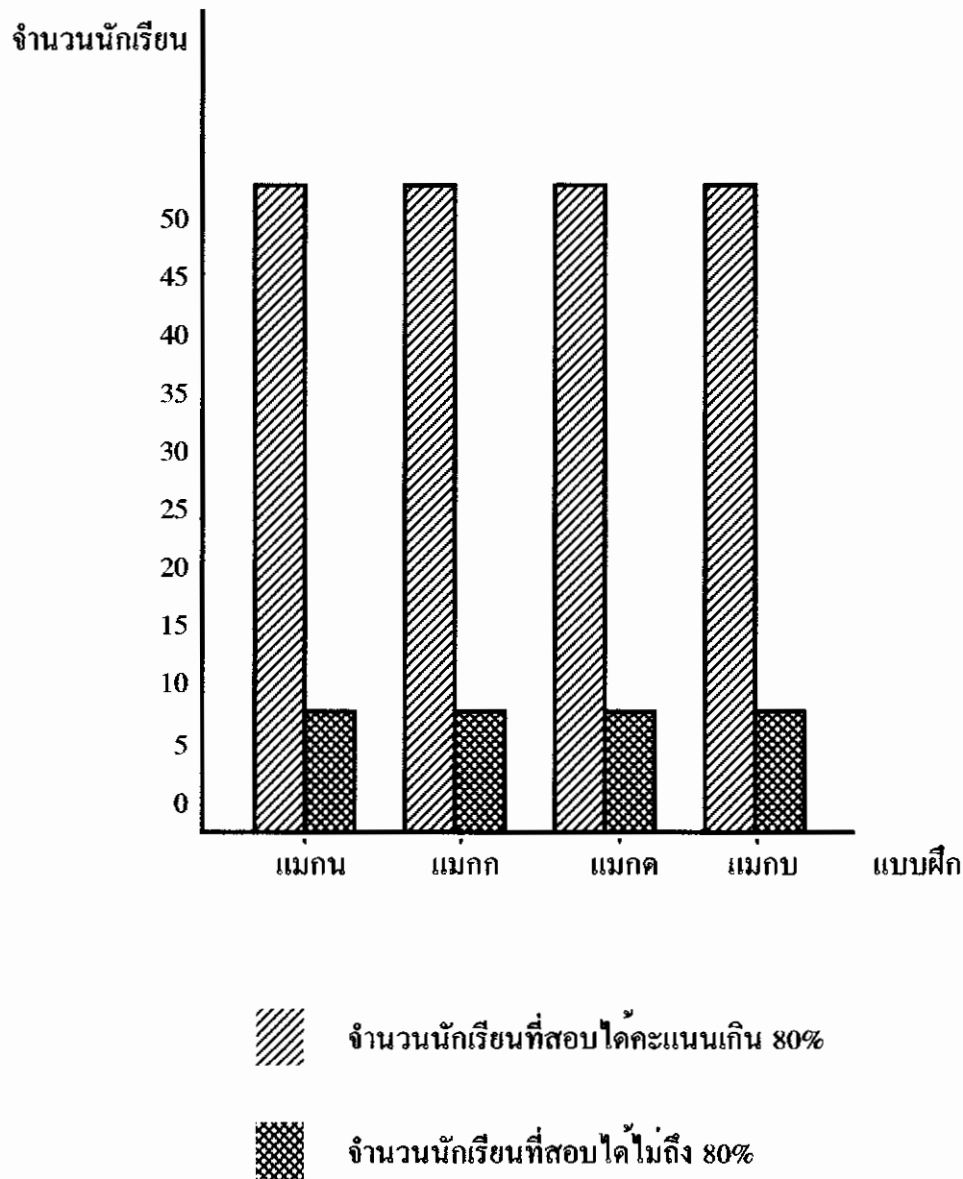
ครั้งที่	แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S^2
1	แบบทดสอบมาตราแม่กน	10	8.52	1.47
2	แบบทดสอบมาตราแม่กก	10	9.10	1.05
3	แบบทดสอบมาตราแม่กด	10	8.88	0.89
4	แบบทดสอบมาตราแม่กบ	10	8.86	0.94

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังจากการทำแบบฝึกการเขียนสะกดในแต่ละชุด คือ 8.52 8.86 9.10 และ 8.88 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบอยู่สูงกว่าเกณฑ์ 80 % ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบมาตราแม่กก มีสูงกว่าแบบทดสอบมาตราอื่น ๆ

2. ความแปรปรวนจากแบบทดสอบของนักเรียนมีการกระจายจากความแปรปรวน 1.47 0.94 1.05 และ 0.89 จะเห็นว่า คะแนนของนักเรียนจะมีการกระจายน้อย จะเกาะกลุ่มกัน โดยเฉพาะคะแนนจากแบบทดสอบมาตราแม่กบ และกด ส่วนคะแนนจากแบบทดสอบมาตราแม่กน และมาตราแม่กก คะแนนของนักเรียนจะมีการกระจายมากกว่าคะแนนจากแบบทดสอบมาตราแม่กบและมาตราแม่กด

เพื่อแสดงให้เห็นความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนภายหลังจากที่ได้
รับการฝึกจากแบบฝึกแต่ละชุด นักเรียนมีความสามารถทำคะแนนได้มากกว่า 80% และน้อยกว่า
80% ดังกราฟ

จากกราฟแสดงให้เห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบการเขียน
สะกดคำหลังจากการทำแบบฝึกแต่ละชุดเกิน 80% มีเป็นจำนวนสูงกว่านักเรียนที่ทำคะแนนไม่ถึง
80% คิดเป็นร้อยละ 92

3. ความสามารถทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ภายหลังได้รับการฝึกจากแบบฝึกทั้ง 4 ชุด

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ภายหลังได้รับการฝึกจากแบบฝึกทั้ง 4 ชุด

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S^2
1. ความสามารถด้านการสะกดคำ	20	50	17.50	5.01
2. ความสามารถด้านการอ่าน	10	50	8.60	2.40
3. ความสามารถด้านการเขียน	10	50	8.70	1.75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภายหลังได้รับการฝึกจากแบบฝึกทั้ง 4 ชุด คือ 17.50 8.60 และ 8.70 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบอยู่สูงกว่าเกณฑ์ 80% ขึ้นไป

2. ความแปรปรวนจากแบบทดสอบมีการกระจายจากความแปรปรวน 5.01 2.40 และ 1.70 จะเห็นว่า คะแนนของนักเรียนมีการกระจายที่ใกล้เคียงกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) โรงเรียน สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กลุ่มตัวอย่างภาคสนามในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 56 คน ซึ่งทางโรงเรียนได้จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนในแต่ละชั้นโดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปลายภาคเรียน โดยลดความสามารถทางการเรียนในแต่ละห้องเรียนให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดขึ้นทดสอบประสิทธิภาพเป็นรายบุคคล จำนวน 1 คน

ชุดที่ 2 สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดขึ้นทดสอบประสิทธิภาพโดยทดลองกับกลุ่มเล็ก จำนวน 5 คน

ชุดที่ 3 การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด
2. แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 50 นาที จัดการสอนในเรื่องการฝึกเขียนสะกดคำประมาณ 30 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองจำนวนแบบฝึกทั้ง 4 ชุด หลังเสร็จสิ้นการฝึกจากแบบฝึกแต่ละชุด จะทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำท้ายแบบฝึกในแต่ละชุด
2. เมื่อฝึกการเขียนสะกดคำจากแบบฝึกทั้ง 4 ชุด เสร็จสิ้นแล้วได้ทำการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำภายหลังการฝึกจากแบบฝึกทั้ง 4 ชุดเสร็จสิ้นแล้ว
3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกและแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนจากการประเมินผลประสิทธิภาพ ของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทั้ง 4 ชุด คือ แบบฝึกมาตราแมกนเป็น 97.02/85.20 แบบฝึกมาตราแมกกเป็น 98.54/91.00 แบบฝึกมาตราแมกค 94.53/88.80 และแบบฝึกมาตราแมกบ 96.06/88.60 จะเห็นว่าคะแนนประเมินจากแบบฝึก (E_1) และคะแนนจากแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (E_2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ด้านการสะกดคำ ความสามารถด้านการอ่านและความสามารถด้านการเขียนสูงกว่า 80% หลังจากที่ใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ คิดจากคะแนนประเมินจากแบบฝึก (E_1) และคะแนนจากแบบทดสอบท้ายแบบฝึก (E_2) สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 หมายความว่า

80 ตัวแรก คือ คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง คือ คะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบท้ายแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 80 จากการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างคือ แบบฝึกมาตราแม่งน 97.02/85.2 แบบฝึกมาตราแม่งก 98.54/91.0 แบบฝึกมาตราแม่งด 94.53/88.8 และ แบบฝึกมาตราแม่งบ 96.06/88.6 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพสูง สามารถที่จะนำไปใช้ในการฝึกทักษะทางการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากผลงานวิจัยนี้พบว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ

1.1 แบบฝึกที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับพัฒนาการเรียนรู้ คือ เด็กควรมีการเรียนรู้จาก สิ่งที่ย่างไปหายากขึ้น เรียนรู้โดยความเข้าใจในกฎเกณฑ์หรือหลักการ มีลำดับการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยจัดเนื้อหา ของแบบ ฝึกให้เป็นไปตามลำดับขั้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม (Benjanun S. Bloom) ใน เรื่องการ สะกดคำ จัดกิจกรรมของแบบฝึกให้เกิดความเข้าใจในกฎและหลักเกณฑ์ของตัวสะกดที่ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด ให้มีแบบฝึกที่ฝึกในเรื่องตัวสะกดให้มากขึ้น ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกได้ บ่อย จนเกิดความเข้าใจจึงทำให้นักเรียนเกิดความจำ นอกจากนั้นแบบฝึกได้จัดให้นักเรียน สามารถนำความรู้ไปใช้กิจกรรมการแต่งประโยค เขียนเรื่อง เติมคำให้เป็นเรื่องราวโดยใช้คำที่มีตัว สะกดไม่ตรงตามมาตรา จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น

1.2 แบบฝึกที่สร้างขึ้นได้ตั้งจุดประสงค์ของแบบฝึกไว้ชัดเจน โดยผู้วิจัยได้กำหนด จุดประสงค์หลักในการสร้างแบบฝึกนี้ตามหลักเกณฑ์การตั้งจุดมุ่งหมายของวรรณ แก้วแพรง (2526 : 21) ที่ว่าไว้ คือ

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะกับวัย
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายคำและสามารถใช้คำอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน

จากงานวิจัยนี้พบว่า นักเรียนสามารถเขียนคำ เรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำ ตามหลักเกณฑ์การสอนเขียนสะกด คำของประเทิน มหาจันทร์ (2516 : 69 - 70) และหนังสือการสอน สะกดคำ (The teaching of Spelling) ของ พิกซ์เจอร์ลัดด์ที่กล่าวถึงลำดับขั้นการสอน 5 ขั้น คือ

1. ความหมายและการออกเสียง
2. การมองเห็นรูปคำ

3. การรำลึกถึงคำ

4. การเขียนคำ

5. ทบทวนให้เด็กเขียนคำในสถานการณ์ต่าง ๆ

1.3 แบบฝึกมีลักษณะที่เรียนปนเล่นมีวิธีการฝึก ใช้ระยะเวลาในการฝึกน้อย มีคำสั่งที่ชัดเจนนักเรียนสามารถเข้าใจและทำได้ด้วยตัวนักเรียนเอง เช่น การเขียนคำ จับคู่คำ แต่งประโยค เรื่องราว เติมตัวสะกด ระยะเวลาในการฝึกของแบบฝึกแต่ละแบบมีระยะเวลาสั้นพอเหมาะกับความสนใจของนักเรียนในระดับชั้นนี้ แบบฝึกนี้มีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่อง และเกี่ยวข้องกับแบบฝึกที่ผ่านมาในแต่ละตอน แบบฝึกมีลักษณะเป็นเกม เขียนคำจากภาพ ระบายสี กิจกรรมที่จัดให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนในระดับนี้กิจกรรมของแบบฝึกที่มีหลายแบบหลายลักษณะ จะช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำหนึ่ง ๆ ได้มากทำให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้นจึงเขียนคำผิวน้อยลง เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกในแต่ละแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจนถึงขั้นของการนำคำไปใช้ จะพบว่านักเรียนสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตรงกับความหมาย และยังสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการทำแบบฝึกคือมีความสนุกสนานและอยากที่จะฝึก

1.4 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้เน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1961) การเรียนรู้โดยการฝึกฝน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ และแม่นยำในเนื้อหาได้โดยการฝึกฝนบ่อย ๆ หรือได้กระทำซ้ำ ๆ หลายครั้ง โดยแบบฝึกที่ฝึกหลายครั้งจะมีลักษณะที่แตกต่างกันรูปแบบที่ไม่ซ้ำกันแต่มีมุ่งหมายในการฝึกอย่างเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย และการเรียนรู้โดยมีกฎแห่งผล ที่ผู้เรียนจะทราบผล หรือข้อบกพร่องของตนเองได้อย่างรวดเร็ว หลังการฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง

1.5 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างมีกระบวนการจัดกิจกรรมของแบบฝึกให้สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียน รวมทั้งช่วงความสนใจของนักเรียน

1.6 มีการตรวจสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอย่างมีขั้นตอน และมีรูปแบบที่ชัดเจนตรงตามจุดประสงค์ของการเขียนสะกดคำ

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้การสร้างแบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ฝึกการเขียนสะกดคำ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญมา สังข์โพธิ์ (2523 : บทคัดย่อ) ศึกษาการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกาสมน จังหวัดลำปาง พบว่า ก่อนการใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึกนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และแบบฝึกนี้มีประสิทธิภาพ 98.75/84.20 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากดีขึ้น งานวิจัยของ อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา

เปรียบเทียบความสามารถ และความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก พบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสามารถ และความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ (2533 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.11/88.31 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังแบบฝึกได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน จะเห็นได้ว่าผลงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. จากผลการทดสอบการเขียนสะกดคำหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเกินร้อยละ 80 เป็นจำนวนร้อยละ 92 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้ คือ 2.68 จะเห็นว่าคะแนนของนักเรียนทั้งหมดไม่แตกต่างกันมาก แสดงให้เห็นว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสะกดคำได้สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ (2533 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.11/88.31 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลัง แบบฝึกได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

จากเหตุผลดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นสื่อการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเขียน และมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำได้ดี ซึ่งเหมาะที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนจึงควรคำนึงถึงการสร้างและพัฒนาแบบฝึกให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการวิจัยครั้งนี้ได้นำไปใช้ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการฝึกของแบบฝึกกับเนื้อหาความยากง่ายของแบบฝึกให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเรื่องการเขียนตัวสะกด

2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำแบบฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไปปรับใช้เป็นแบบฝึกเพื่อใช้ในการช่วยเสริมการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำในเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยในการสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในเรื่องอื่น เช่น แบบฝึกเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำหรือแบบฝึกการอ่านจับใจความในระดับชั้นอื่น
2. ควรทำการวิจัยในการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะในวิชาภาษาไทย เช่น ทักษะทางการฟัง ทักษะการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หรือระดับชั้นอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล คิชฐกมล. "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ," ศูนย์ศึกษา. 1 (13) : 14 - 17 ; มกราคม 2509.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533. อัดสำเนา.
- กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2533.
- ฉลองชัย สุวัฒนบุรณ. การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.
- จันทิมา พรหมโชติ. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522.
- ชูศรี วงศ์ธนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534 .
- เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2525.
- ดวงเดือน สุภิกิตย์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- นที นิยม. การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- นรา ชำรงสุข. "การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี," วิจัยสนทศ. 13 (156) : 16 - 21 ; กันยายน 2536.
- นิตยา ฤทธิโยธี. "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี," ประชากรศึกษา. 15 (7) : 402 - 411 ; กุมภาพันธ์ 2507.
- นุปลา ชังพุก. การศึกษาค้นคว้าความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

- บุญมา สังขโพธิ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- บุญรัตน์ มีสมบุรณ์. แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง "ตัวสะกดมาตราแม่กน" สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ประทีน มหาจันทร์. หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถม. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2519.
- ประยงค์ โชติการณ. "การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะ
ภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1," วารสารการวิจัยทางการศึกษา.
21 : 71 - 81, 2534.
- ปัญญา บัววิจนา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนจดหมาย กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนจดหมายกับโดยใช้แบบ
ฝึกตามคู่มือการสอนภาษาไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ประยุทธ์ วัชรศิษย์. เอกสารวิชาการวิธีสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ แสงศิลป์การพิมพ์, 2516.
- พรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วรวิดิการพิมพ์, 2522.
- พรณี ภิญโญภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตยกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- เพียรจิต อังโพธิ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำพ้องเสียงของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.
- มลวิภา กมลพรวัฒนา. การทดลองเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.
- มังกร ชัยชนะดารา. "ความเห็นเรื่องการสอนอ่านและการสอนเขียน," วารสารครูศาสตร์.
6 : 34 - 47, 1 - 2 : 40 - 57 ; มีนาคม 2515.

- มาสวิล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- พรรศยา เทพสิงห์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงครามจังหวัดสมุทรปราการที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกทักษะการฟังตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ทัศนีย์ ศุกเมธี. พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูธนบุรี, 2534.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. หลักการเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2508.
- ยุพา ยัมพงษ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" "ว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดเนา.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- รัชณี ศรีไพวรรณ. "แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน," คู่มือครูแนวความคิดและพรรณนาบางประการเกี่ยวกับกลุโณบายการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11, 2527.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อุษรยา. วิธีการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของครูสุภาพภาษาไทย ตอนที่ 1. กรุงเทพฯ : องค์การคำครูสภา, 2516.
- รุจิ สุขเสมอ. การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และการใช้แบบฝึกสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ละออ การุณยวนิช. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.
- วรรณ แก้วแพรง. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.
- วรรณ โสมประยูร. ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.

- วรรณิ์ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.
- _____. คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2534.
- _____. แบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.
- _____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ครูสภา, 2534.
- วิชาการ, กอง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การศึกษาประสิทธิผลของวิธีการสอนและสื่อการสอนภาษาไทย เล่ม 1 ผลการวิเคราะห์อภิमान. กรุงเทพฯ : 2537
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- สามารถ ศักดิ์เจริญ. ปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- สนม ครุฑเมื่อง. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการสอนภาษาไทย. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2523.
- สมชัย ไชยกุล. การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดด้วย แม่ "กก" "กค" และ "กบ" สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ ทินกร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- สมศรี เพชรยิ้ม. การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่กค สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.

- สุนันทา จินดา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟัง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้นิทาน
มีแบบฝึกหัดกับแบบถามตอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรียญนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุนันทา ทองซอน. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและ
นักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์. ปรียญนิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- เสาวณีย์ สิกขาบัณญัติ. หน่วยการเรียนรู้การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, 2526.
- สุภาพ ดวงเพชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกด
กับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปรียญนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- อภิญญา แก้วชื่น. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการคิดที่เป็นการดูล้อของจริงกับการดูโครงร่าง
ปรียญนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
อัดสำเนา.
- อัทธยา สายศิลป์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอน
ที่ฝึกตามกิจกรรมในคู่มือครูการสอนของกรมวิชาการ. ปรียญนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำจาก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก. ปรียญนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- อรพรรณ พรสีมา. เอกสารประกอบการสอนวิชาเทคโนโลยี 437 บทเรียนด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2530.

Catalano, Erilecn Aiken. "The Effect of a Spelling Program Using Works in given Context on
Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts
International. 4983 - A ; February, 1976.

- Clanton, Patricin Brantley. "The Effectiveness of the letter Close Procedure as a method of Teaching Spelling," Dissertation Abstracts International. 38 : 7220-A ; February, 1977.
- Emerald, V.D. "Learning to Read Picture," in Improving the Teaching and Reading. p. 133 - 135. New York : Prentice - Hall, 1964.
- Harless, J.H. "The Two Meanings of Mathematics," A Handbook of Programmed Learning. India Anand Press,: n.d.
- Hirsch, Vicki E. "A Study of Instructional Approaches to Spelling : Student Achievement and Teacher Attitude," Dissertation Abstracts. 41 : 2912 - A ; January, 1980.
- Horn, Earnest. "Spelling," Encyclopedia of Educational Research. New York : Macmillan Company, 1960.
- King, Mabel Houk. College Spelling. 3rd ed., South-Western Publishing Company, 1965.
- Lowrey, Elenor Blodwyn Lane. "The Effects of four Drill and Practice time Unit on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 817 - A ; August, 1978.
- McElwee, Gergory W. "Systematic Instruction in Proofreading for Spelling and its Effects on fourth and Sixth Grade Composition," Dissertation Abstracts International. 12 : 7031 A ; June, 1975
- Olson, James Harry. "A Study of the Performance of Second Grade Children on "Taught" and "Untaught" Words Having Regular and Less Regular Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 3 : 1147-A; September, 1970.
- Passanante, Cail R. "Spelling of Proficiency and Early Training with I.T.A.," Resources In Education. 7 : 56 ; July, 1979.

Petty, G. "Language Workbook and Practice Materials," Development Language Skills in the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, Inc., 1963.

River, Willga M. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, 1970.

Pauiell, David H. "Spelling Ability in Relation to Reading and Vocabulary Achievements," Journal of Educational Research. 6 : 406 - 412, February, 1947.

Schwartz. Sybil. "A Development Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 12 : 8020-A; June, 1976.

Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship Spelling Achievement of Sixth Grade Student," Researches in Education. 12 : 51 ; December, 1977.

Townsend, Agatha. "An Investigation of Certain Relationships of Spelling with Reading and Academic Aptitude," Journal of Educational Research. 6 : 465 - 471; February, 1947.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- คะแนนรวมทั้งหมดจากการทำแบบฝึก
- คะแนนจากการประเมินแบบทดสอบท้ายแบบฝึก
- คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ
- ประสิทธิภาพของแบบฝึก

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ								
ตอนที่ 1			ตอนที่ 2			ตอนที่ 3		
ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.48	.44	1	.37	.30	1	.56	.37
2	.46	.56	2	.46	.56	2	.50	.40
3	.53	.70	3	.33	.59	3	.54	.56
4	.38	.54	4	.46	.56	4	.50	.48
5	.29	.51	5	.44	.44	5	.46	.33
6	.42	.41	6	.39	.59	6	.48	.37
7	.33	.22	7	.52	.44	7	.56	.37
8	.30	.44	8	.30	.37	8	.54	.48
9	.46	.56	9	.54	.41	9	.39	.48
10	.44	.67	10	.50	.38	10	.56	.44
11	.43	.41						
12	.48	.59						
13	.44	.51						
14	.33	.51						
15	.35	.48						

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

ตอนที่ 1 $r_{tt} = 0.6853$

ตอนที่ 2 $r_{tt} = 0.5281$

ตอนที่ 3 $r_{tt} = 0.1263$

ตาราง 6 แสดงคะแนนรวมทั้งหมดของแบบฝึกหัด 4 ชุด คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึก

คนที่	ชุดที่ 1 (127)	ชุดที่ 2 (52)	ชุดที่ 3 (124)	ชุดที่ 4 (71)	รวมทั้งสิ้น (376)
1	125	52	119	70	366
2	122	52	120	70	364
3	129	50	119	71	369
4	128	52	124	71	375
5	129	52	124	70	375
6	121	52	120	70	363
7	126	52	119	71	368
8	128	52	118	71	369
9	125	52	121	69	367
10	127	49	115	59	350
11	128	52	122	68	370
12	123	52	121	71	367
13	124	52	113	69	358
14	129	52	119	47	347
15	114	52	111	68	345
16	129	52	121	70	372
17	127	51	122	71	371
18	128	51	114	66	359
19	129	51	120	71	371
20	128	52	113	71	364
21	123	52	118	70	363
22	122	51	114	67	354
23	126	49	110	63	348
24	123	51	116	68	358
25	126	49	117	70	362
26	129	52	121	70	372

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	รวมทั้งสิ้น
	(127)	(52)	(124)	(71)	(376)
27	124	52	121	70	367
28	118	52	123	70	363
29	127	52	120	71	370
30	129	52	117	63	361
31	129	52	123	71	375
32	129	52	122	69	372
33	118	52	117	67	354
34	126	52	114	69	361
35	120	52	116	70	358
36	112	48	104	57	321
37	129	51	115	71	366
38	128	52	124	67	371
39	123	50	117	71	361
40	129	52	117	69	367
41	127	50	113	68	358
42	128	52	122	68	370
43	129	49	120	71	369
44	127	52	115	71	365
45	126	47	106	71	350
46	125	52	108	67	352
47	122	52	112	66	352
48	123	52	109	67	351
49	122	50	123	70	365
50	120	49	112	64	345
$\sum X$	6258	2562	5861	3410	18091
$\bar{X}$	125.16	51.24	117.22	68.20	361.82

ตาราง 7 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินจากการทดสอบการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกคะแนน
ที่ได้จากการประเมินท้ายแบบฝึก

คนที่ 1	ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)	รวมทั้งสิ้น (40)
1	9	9	10	9	37
2	8	9	9	8	35
3	9	9	10	10	38
4	10	10	10	7	37
5	9	10	10	10	39
6	8	10	9	8	35
7	9	9	10	10	38
8	1	10	10	10	40
9	8	9	9	8	34
10	6	10	8	8	32
11	8	9	9	10	36
12	10	10	10	10	40
13	9	10	9	8	36
14	9	10	10	10	39
15	4	9	9	8	30
16	10	8	9	9	36
17	9	9	9	9	36
18	6	8	8	8	30
19	8	10	9	9	36
20	9	10	9	10	38
21	7	9	8	8	32
22	9	8	8	9	34
23	8	9	8	8	33
24	10	9	9	9	37
25	9	9	8	8	34
26	9	9	9	10	37

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่ 1	ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)	รวมทั้งสิ้น (40)
27	8	10	10	10	38
28	8	10	9	9	36
29	10	9	9	8	36
30	10	10	10	9	39
31	9	10	10	10	39
32	10	10	10	10	40
33	10	9	10	9	38
34	10	10	10	9	39
35	10	7	9	10	36
36	6	8	7	8	29
37	10	8	8	9	35
38	9	10	9	10	38
39	8	10	8	9	35
40	9	10	9	10	38
41	10	10	8	8	36
42	9	10	8	9	36
43	8	6	7	7	28
44	10	10	8	9	37
45	6	6	8	7	27
46	7	8	8	9	32
47	7	7	7	7	28
48	5	9	9	8	31
49	10	8	9	9	36
50	7	9	8	9	33
$\sum X$	426	455	444	443	1768
$\bar{X}$	8.52	9.10	8.88	8.86	35.36

ตาราง 8 แสดงคะแนนที่ได้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกิดคำหลังเรียน คะแนน
ที่ได้จากการประเมินหลังเรียน

คนที่	แบบทดสอบหลังเรียน	รวมทั้งสิ้น
	(40)	(40)
1	37	37
2	35	35
3	35	35
4	38	38
5	39	39
6	38	38
7	37	37
8	39	39
9	37	37
10	35	35
11	38	38
12	39	39
13	37	37
14	37	37
15	32	32
16	34	34
17	36	36
18	37	37
19	33	33
20	34	34
21	32	32
22	34	34
23	35	35
24	34	34
25	35	35
26	33	33

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	แบบทดสอบหลังเรียน	รวมทั้งสิ้น
	(40)	(40)
27	34	34
28	32	32
29	33	33
30	35	35
31	36	36
32	36	36
33	37	37
34	35	35
35	27	27
36	27	27
37	37	37
38	34	34
39	36	36
40	31	31
41	32	32
42	30	30
43	32	32
44	37	37
45	36	36
46	33	33
47	36	36
48	35	35
49	35	35
50	34	34
$\sum X$	1740	1740
$\bar{X}$	34.80	34.80

ตาราง 9 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทั้ง 4 ชุด

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ	E ₁	E ₂
แบบฝึก แม่ กน ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	97.02	85.20
แบบฝึก แม่ กก ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	98.54	91.00
แบบฝึก แม่ กค ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	94.53	88.8
แบบฝึก แม่ กบ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด	96.06	88.6

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้สูตร

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{(\sum F)}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E ₁	แทน ประสิทธิภาพของการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึก
E ₂	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ
$\sum X$	แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึก
$\sum F$	แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังการเรียนรู้
N	แทน จำนวนผู้เรียน
A	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึก
B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

$$E_1 = 96.23$$

$$E_2 = 88.40$$

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบท้ายชุดที่ 1
- แบบทดสอบท้ายชุดที่ 2
- แบบทดสอบท้ายชุดที่ 3
- แบบทดสอบท้ายชุดที่ 4
- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบท้ายบทชุดที่ 1

ชื่อ _____ ชั้น _____

ตอนที่ 1 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่สะกดผิด

1. ก. ลำคัณ	ข. พิการ	ค. รวงวัล
2. ก. กันดาร	ข. กล้าหาร	ค. สงสาร
3. ก. วานร	ข. ปัญญา	ค. ชำนาญ
4. ก. กังวน	ข. ชลบุรี	ค. พากเพียร
5. ก. เกสร	ข. อักษร	ค. ลูกศร

ตอนที่ 2 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

6. แม่ทำขนมบัวลอยใส่ _____ ทำให้มีรสหวาน
 ก. ลูกตาล ข. น้ำตาล ค. น้ำหวาน
7. ด.ช. ก้องรู้สึก _____ ด.ญ. น้อยที่หกล้มเดินไม่ไหว
 ก. เสียใจ ข. เป็นห่วง ค. สงสาร
8. คำรวจ _____ มีหน้าที่ดูแลยานพาหนะบนถนนที่แล่นไปมา
 ก. จราจร ข. กองปราบ ค. ทางหลวง
9. ด.ช. วิชาเป็นเด็กเกรงที่ชอบแกล้งเพื่อนๆ อยู่เสมอ ข้อใดมีความหมายเดียวกับคำว่าเกรง
 ก. คนโกง ข. คนพาล ค. คนขี้เกียจ
10. แม่ขับรถไปตามสี่แยกเห็น _____ ชี้ทางให้เลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา
 ก. ลูกศร ข. อักษร ค. สัญญาณ

แบบทดสอบชุดที่ ๒

ชื่อ _____ ชั้น _____

ตอนที่ 1 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่สะกดผิด

1. ก. รูปร่าง	ข. สรุปรว่า	ค. สุกะภาพ
2. ก. เคารพ	ข. บาบหนา	ค. บุปผา
3. ก. อาชีพ	ข. โลกมาก	ค. มีลาบ
4. ก. รูปเขียน	ข. สุภาพ	ค. โทรศัพท์
5. ก. กองทัพ	ข. ตะขบ	ค. ภาพยนตร์

ตอนที่ 2 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

6. เครื่องหอมที่ใช้จุดคู่กับเทียนคือข้อใด		
ก. ตะเกียง	ข. รูป	ค. ไม้ขีด
7. ข้อใดหมายถึงคอกไม้		
ก. บุปผา	ข. วานร	ค. ตะคร
8. ฉันเห็น _____ กินชอคโกแลตอยู่ในสวนสัตว์		
ก. ยีราฟ	ข. ช้าง	ค. นก
9. เมื่อพบครูเราควรหยุดทำอะไร		
ก. ทักทาย	ข. เคารพ	ค. พุดคุย
10. คนที่อยากได้ไม่รู้จักพอแสดงว่าเป็นคนอย่างไร		
ก. คนตะกตะ	ข. คนโลภ	ค. คนโหด

แบบทดสอบท้ายบทชุดที่ 3

ชื่อ _____ ชั้น _____

ตอนที่ 1 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ระกคผค

1. ก. ไข่มุก	ข. ประมุข	ค. ประโยค
2. ก. กอนเมฆ	ข. โอกาส	ค. สาย
3. ก. โรคภัย	ข. อันตราย	ค. บุคคล
4. ก. อาศัย	ข. สุภาพ	ค. เลขคณิต
5. ก. ความสุข	ข. ขาวสุก	ค. พญานาค

ตอนที่ 2 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกที่สุด

6. ผู้ใหญ่ เป็นหัวหน้าของประเทศ หมายถึงข้อใด
ก. ประมุข	ข. ผู้ใหญ่	ค. หัวหน้า
7. ข้อใดเป็นความหมายของความเจ็บไข้ได้ป่วย
ก. อ่อนแอ	ข. โรคภัย	ค. อ่อนเพลีย
8. คุณครูให้นักเรียนแต่ง _____ จากคำว่าความสุข
ก. ข้อความ	ข. เรื่องราว	ค. ประโยค
9. กอง ดวงดี จับฉลากได้รถจักรยานคันใหม่ คำใดมีความหมายเดียวกับคำว่า ดวงดี
ก. โชคดี	ข. โอกาสดี	ค. มีอดี
10. นายกรัฐมนตรีเป็น _____ สำคัญของประเทศ
ก. ผู้สมัคร	ข. คน	ค. บุคคล

แบบทดสอบท้ายบทชุดที่ ๔

ชื่อ _____

ชั้น _____

ตอนที่ 1 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่สะกดผิด

1. ก. อนุญาติ	ข. ญาติพี่น้อง	ค. มารยาท
2. ก. เก่งกาจ	ข. รายกาจ	ค. ประกาศ
3. ก. สัมผัส	ข. สำนัษ	ค. มรกด
4. ก. เสรีจ	ข. สำเหรีด	ค. เสด็จ
5. ก. มงกุฏ	ข. ปรากฏ	ค. กฎหมาย

ตอนที่ 2 จงเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกที่สุด

6. ยานมีล้อสำหรับเคลื่อนที่ไปมาหมายถึงข้อใด		
ก. เรือยนต์	ข. รถยนต์	ค. เครื่องบิน
7. ยาที่รับประทานไปแล้วเป็นอันตรายกับร่างกายคือข้อใด		
ก. ยาถ่าย	ข. ยาบำรุง	ค. ยาพิษ
8. ข้อใดหมายถึง ที่ว่าง ทองฟ้า		
ก. ก้อนเมฆ	ข. อากาศ	ค. ไอน้ำ
9. จงเขียนจดหมายลงใน _____ และพับใส่ซองให้ครู		
ก. สมุดกง	ข. กระดาษ	ค. กระดาน
10. คุณแม่ _____ มากที่ลูกไม่ยอมอ่านหนังสือ		
ก. พอใจ	ข. เหนื่อย	ค. โกรธ

แบบประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสะกดคำ

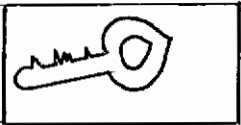
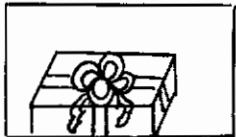
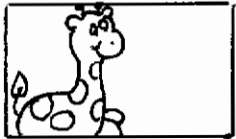
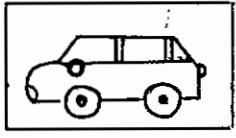
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คะแนนเต็ม 35 คะแนน

เวลา 50 นาที

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 3 ตอน ตอนที่ 1 มี 20 ข้อ ตอนที่ 2 และ
ตอนที่ 3 มี 10 ข้อ ให้นักเรียนอ่านคำสั่งและทำตามคำสั่งให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 เขียนเครื่องหมาย x หน้าตัวเลือกที่สะกดถูกต้อง

1.		ก.กุญแจ	ข.กุนแจ	ค.กณแจ	ง.กุลแจ
2.		ก.พยาบาล	ข.พยาบาล	ค.พยาบาร	ง.พยาบาญ
3.		ก.ของขวัญณ	ข.ของขวัญญ	ค.ของขวัญด	ง.ของขวัญณ
4.		ก.ยีราบ	ข.ยีราป	ค.ยีราฟ	ง.ยีบาท
5.		ก.รถยนต์	ข.รดยนต์	ค.รทยนต์	ง.รดยนต์
6.	ก. สุภาพ	ข. กุญแจ	ค. สงสาร	ง. น้ำตาล	
7.	ก. อากาศ	ข. โอกาส	ค. ประกาศ	ง. กระดาษ	
8.	ก. ประมาณ	ข. กล้าหาณ	ค. โบราณ	ง. ชำนาญ	
9.	ก. บาปหนา	ข. มีลาก	ค. โลบมาก	ง. นุปผา	
10.	ก. ญาติมิตร	ข. มารยาท	ค. อนุญาติ	ง. พยาริ	

11. ก. ราษฎร ข. วิเศษ ค. พิเศษ ง. ทำโทษ
12. ก. ไรศกัษ ข. บุคคล ค. มรกด ง. พยานาค
13. ก. เก่งกาจ ข. ราชกาจ ค. องอาจ ง. พิการ
14. ก. โกรธ ข. เพรช ค. เสรีจ ง. เสด็จ
15. ก. สมบัติ ข. สามาด ค. เนตร ง. ศาสนา
16. คำใดมีตัวสะกดออกเสียงเหมือน ค สะกด
ก. บุคคล ข. พระสงฆ์ ค. นัยน์ตา ง. มนุษย์
17. คำใดมีตัวสะกดออกเสียงเหมือน ก สะกด
ก. จัดสรร ข. สัปดาห์ ค. ทำเลข ง. เหตุการณ์
18. คำใดมีตัวสะกดออกเสียงเหมือน บ สะกด
ก. เคารพ ข. ปัญญา ค. ประพฤติ ง. พยาบาล
19. คำใดที่ออกเสียงเหมือน น สะกด
ก. เจริญ ข. ก้อนเมฆ ค. สุภาพ ง.ปฏิบัติ
20. คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน
ก. สัมผัส รูปภาพ ข. ลูกบอล เคารพ
ค. ทิศ จราจร ง. ลำธาร บำเพ็ญ

ตอนที่ 2 เขียนเครื่องหมาย X หน้าตัวเลือกที่ความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้

1. แดงร้อยมาลัยด้วย มะลิ คอกกรัก เป็นพวงสวยงาม
 ก. นุปลา ข. เกสร ค. อักษร ง. มาลัย
2. ค.ญ. อารีได้กล่องดินสอใหม่จากพ่อเป็นของชอบแทน ที่อ. ธีรสบได้คะแนนดี
 ก. ของขวัญ ข. สัญญา ค. รางวัล ง. ของข้าวสวย
3. ค.ญ. ปรากฏเป็นคนเรียบร้อย อ่อนโยน กับทุกคน
 ก. ใจดี ข. สุภาพ ค. มีเหตุผล ง. น่ารัก
4. คุณพ่อโมโห ค.ช.ขอมากที่ไม่ตั้งใจเรียน
 ก. เคือง ข. รำคาญใจ ค. โกรธ ง. กังวลใจ
5. พ่อซื้อแหวนพลอยสีเขียวให้กับแม่
 ก. หับทิม ข. มรกต ค. เพชร ง. ทอง
6. บ้านหลังนี้มีอายุ 25 ปี ดูเก่าแก่มากแต่ยังแข็งแรงอยู่
 ก. โบราณ ข. ทันสมัย ค. ทรุคไทม์ ง. ชรา
7. ต้นมะพร้าวงอกงาม เติบโตดีจนออกดอกออกผล
 ก. สูงขึ้น ข. แข็งแรง ค. เจริญ ง. ใหญ่โต
8. ช่างปูนนำดินที่เผาเป็นก้อนมาก่อสร้างบ้าน
 ก. หิน ข. กระเบื้อง ค. อิฐ ง. ปูน
9. ชาวบ้านพบ เพชร พลอยและของมีค่า ในหีบใกล้ถ้ำชายป่า
 ก. มรดก ข. สมบัติ ค. ของเก่า ง. เงินทอง
10. เด็กเล่นฟุตบอลรอบๆสนามหลังโรงเรียน
 ก. บริเวณ ข. สถานที่ ค. ไกล ง. ภายใน

ตอนที่ 3 เขียนเครื่องหมาย X หน้าตัวเลือกที่นำไปเติมในประโยคได้ถูกต้อง

1. ฉันรับประทานข้าวสวยที่แม่หุงจาก _____ ในถังข้าวสาร
 ก. ข้าวเหนียว ข. ข้าวเปลือก ค. ข้าวสาร ง. ข้าว
2. พลอยวาดภาพ _____ ที่ลอยอยู่บนท้องฟ้ามีรูปร่างคล้ายปูย่น
 ก. ลูกโป่ง ข. เกสรดอกไม้ ค. ลำลี ง. ก้อนเมฆ
3. คุณยายไปวัดเพื่อ _____ ตักบาตรในวันพระ
 ก. ทำทาน ข. ทำบุญ ค. บริจาค ง. พึงเทศน์

4. บ้านเมืองจะสงบสุข ถ้าทุกคนปฏิบัติตาม_____ของบ้านเมือง
 ก. ประกาศ ข. ระเบียบ ค. กฎหมาย ง. คำสั่ง
5. กรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงของ_____ไทย
 ก. ชาติ ข. เมือง ค. ประเทศ ง. ถิ่น
6. นกกาชเวนได้รับ_____จากขาม่าแมลงจึงตาย
 ก. โทษ ข. พิษ ค. ภัย ง. สาร
7. พระอาทิตย์ขึ้นทาง_____ตะวันออก
 ก. ด้าน ข. ทาง ค. ทิศ ง. ข้าง
8. ในวันปีใหม่ครูให้น้ำ_____มาจับฉลากกับเพื่อนๆ
 ก. ขนม ข. ของขวัญ ค. รางวัล ง. อาหาร
9. ในฤดูร้อน_____จะร้อนอบอ้าว
 ก. ลม ข. ธรรมชาติ ค. บ้าน ง. อากาศ
10. การเรียนถือว่ามีค่า_____กับนักเรียนมาก
 ก. ดี ข. สำคัญ ค. เจริญ ง. รู้

ภาคผนวก ค

- แผนการสอนกลุ่มทดลอง
- แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

แผนการสอนรวม
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา
เวลา 12 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ญ ณ ร ล เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราแม่กนที่ สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ญ ณ ร ล สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ญ ณ ร ล สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ญ ณ ร ล สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ญ ณ ร ล จำนวน 42 คำ คือ บำเพ็ญ สัญญา บุญคุณ ขอบคุณ ทำบุญ ปัญญา ของขวัญ สำคัญ ชำนาญ กล้าหาญ กุญแจ เจริญ ประมาณ โบราณ คุณ บริเวน จราจร ลูกศร ทหาร ตะคร เกสร ขอฟร ถาวร วานร อาการ อาคาร อังคาร ลำธาร พิการ ข้าวสาร กันดาร การหาร สงสารตำบลด ผลไม้ คนพาล รางวัล น้ำตาล พยาบาล ฟุตบอล ชลบุรี ต้นพิกุล

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้นักเรียนดูคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย ญ ณ ร ล ให้ถูกต้อง
4. ให้นักเรียนบอกตัวสะกดของคำต่างๆ โดยครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละคำให้

นักเรียน

5. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง และให้นักเรียนช่วยกันแยกคำที่มีตัวสะกดเหมือนกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

4. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำที่สะกดด้วย ญ ณ ร ล
5. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่สะกดด้วย ญ ณ ร ล

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ญ ณ ร ล เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กน แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ครูแจกแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตราให้นักเรียนฝึก

การประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 1
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ญ ณ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นมคำในมาตราแม่กนที่ สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ญ ณ จำนวน 16 คำ คือ บำเพ็ญ สัตถุญา บุญคุณ ขอบคุณ ทำบุญ ปัญญา ของขวัญ สำคัญ ชำนาญ กล้าหาญ ฤๅญแจ เจริญ ประมาณ โบราณ คุณ บริเวน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ญ ณ ซึ่งตรงกับภาพและให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง

4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้ไปติดบนกระดานโดยให้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ณ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กนแต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

6.2 แบบเติมตัวสะกด

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 2
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความถี่รวบยอด

คำที่มี ญ ณ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราแม่กนที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ญ ณ จำนวน 16 คำ คือ บำเพ็ญ สัณญา บุญคุณ ขอบคุณ ทำบุญ ปัญญา ของขวัญ สำคัญ ชำนาญ กล้าหาญ ฤๅญแจ เจริญ ประมาณ โบราณ คุณ บริเวณ

สื่อการเรียน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. ปทานุกรม
4. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ญ ณ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้น

จนถูกต้อง

3. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย

4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคคนละประโยค

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ณ ฦ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กน แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกเติมคำ

6.2 แบบนำคำไปใช้

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 3
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ญ ณ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราแม่กนที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ญ ณ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ญ ณ จำนวน 16 คำ คือ บำเพ็ญ สัญญา บุญคุณ ขอบคุณ ทำบุญ ปัญญา ของขวัญ สำคัญ ชำนาญ กล้าหาญ ฤๅญแจ เจริญ ประมาณ โบราณ คุณ บริวณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ญ ณ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้น

จนถูกต้อง

ขั้นตอน

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย
5. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคคนละประโยค

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ฦ ฦ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กน แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ
 - 7.1 แบบฝึกเติมคำ
 - 7.2 แบบนำคำไปใช้
8. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 4
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ร ล เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นมคำในมาตราแม่กนที่ สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ร ล จำนวน 26 คำ คือ จราจร ลูกสร ทหาร ละคร เกสร ขอพร ถาวร วานร อาการ อาคาร อังการ ลำธาร พิการ ขาวสาร กันดาร การหาร สงสาร ตาบด ผลไม้ คนพาล รวงวัล น้ำตาล พยาบาล ฟุตบอล ชลบุรี ต้นพิบูล

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ร ล ซึ่งตรงกับภาพและให้นักเรียน ฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง
3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง

4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้ไปติดบนกระดานโดยให้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ร ล เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กนแต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

6.2 แบบเติมตัวสะกด

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 5
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ร ล เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราแม่กนที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ร ล จำนวน 26 คำ จราจร ลูกศร ทหาร ตะคร เกสร ขอพร ถาวร วานร อาการ อาคาร อังคาร ลำธาร พิการ ขาวสาร กันดาร การหาร สงสาร ดำบล ผลไม้ คนพาล รางวัด น้ำตาล พยาบาล ฟุตบอล ชลบุรี ต้นพิกุล

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. ปทานุกรม
4. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ร ล ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้น

จนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนแข่งกันหาความหมายของคำในข้อ 1 จากปทานุกรม

ขั้นสรุป

4. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ร ล เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแมกน แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 3 แบบฝึก คือ
 - 5.1 แบบฝึกบอกความหมายของคำ
 - 5.2 แบบจับคู่คำกับความหมาย
 - 5.3 แบบฝึกเขียนคำจากภาพ
6. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่

พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 6
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ร ล เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราแม่กนที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ร ล สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ร ล จำนวน 26 คำ คือ จราจร ลูกศร ทหาร ละคร เกสร ขอพร ถาวร วานร อาการ อาคาร อังคาร ลำธาร พิการ ข้าวสาร กันดาร การหาร สงสาร ด่าบล ผลไม้ คนพาล รางวัล น้ำตาล พยาบาล ฟุตบอล ชลบุรี ดันพิกุล

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กนไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ร ล ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้น

จนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย
5. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคคนละประโยค

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ร ฎ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กน แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ
 - 7.1 แบบฝึกเติมคำ
 - 7.2 แบบนำคำไปใช้
8. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนรวม
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงมาตรา
เวลา 6 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ข ค ฃ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เป็นคำในมาตราแม่กที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ข ค ฃ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ข ค ฃ จำนวน 7 คำ คือ ความสุข ประมุข เลข โรคภัย ประโยค บุคคล เมฆ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้นักเรียนดูคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย ข ค ฃ ให้ถูกต้อง
4. ให้นักเรียนบอกตัวสะกดของคำต่างๆ โดยครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละคำให้

นักเรียน

5. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง และให้นักเรียนช่วยกันแยกคำที่มีตัวสะกดเหมือนกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

4. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำที่สะกดด้วย ข ค ฌ

5. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่สะกดด้วย ข ค ฌ

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ข ค ฌ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกดซึ่งอยู่ในมาตราแมกก แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ครูแจกแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแมกกไม่ตรงมาตราให้นักเรียนฝึก

การประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแมกกไม่ตรงมาตรา

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 1
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ข ค ฃ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เป็นแม่กในมาตราแม่กที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ข ค ฃ จำนวน 7 คำ คือ ความสุข ประมุข เลข โรคภัย ประโยก บุคคล แมง

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ป พ ภ ซึ่งตรงกับภาพและให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง
3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้ไปติดบนกระดานโดยให้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ข ค ฃ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กกแต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

6.2 แบบเติมตัวสะกด

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 2
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิรวบยอค

คำที่มี ข ค ฃ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เป็นคำในมาตราแม่กที่ สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ข ค ฃ จำนวน 7 คำ คือ ความสุข ประมุข เลข โรคภัย ประโยค บุคคล เมฆ

สื่อการเรียน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. ปทานุกรม
4. แบบฝึกมาตราแม่กไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ข ค ฃ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านี้

นั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนแข่งกันหาความหมายของคำในข้อ 1 จากปทานุกรม

ขั้นสรุป

4. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ข ค ฃ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแมกก แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 3 แบบฝึก คือ
 - 5.1 แบบฝึกบอกความหมายของคำ
 - 5.2 แบบจับคู่คำกับความหมาย
 - 5.3 แบบฝึกเขียนคำจากภาพ
6. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 3
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ข ค ฃ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เป็นคำในมาตราแม่กที่ สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ข ค ฃ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ข ค ฃ จำนวน 7 คำ คือ ความสุข ประมุข เลข โรคภัย ประโยค บุคคล เมฆ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ข ค ฃ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านี้

นั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย
5. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคนละประโยค

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ข ค ฃ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแมกก แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ
 - 7.1 แบบฝึกเติมคำ
 - 7.2 แบบนำคำไปใช้
8. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนรวม
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กกดไม่ตรงมาตรา

เวลา 12 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ษ ศ ษ ส ตี ตู รด ตร ชร เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตราแม่กกดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ษ ศ ษ ส ตี ตู รด ตร ชร สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ษ ศ ษ ส ตี ตู รด ตร ชร สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ษ ศ ษ ส ตี ตู รด ตร ชร สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กกดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วยมี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ษ ศ ษ ส ตี ตู รด ตร ชร จำนวน 47 คำ อธิฐ อุฐ ทิศ อากาศ โอกาส มงกุฎ เก่งกาจ ร่ายกาจ ดำรงจ ตรวง สำเร็จ กฎหมาย ปราบกฎ บวช รัฐบาล สังเกต อนุญาต มรกด พระพุทธเจ้า พระพุทธรูป เงินบาท มารยาท โกรธ วันพุธ ประเทศ ปราศจากราษฎร ทำไทย เศษกระดาษ พิเศษ วิเศษ สัมผัส สาส์น ศาสนา ชาตไทย ธงชาติ ญาติ ประสูติปฏิบัติ สมบัติ เหตุการณ์ สาเหตุ อุบัติเหตุ สามารถ เนตร มิตร เพชร

สื่อการเรียน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กกดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้นักเรียนดูคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ตี ตุ รด ตร ชร ให้ถูกต้อง
4. ให้นักเรียนบอกตัวสะกดของคำต่างๆ โดยครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละคำให้นักเรียน
5. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง และให้นักเรียนช่วยกันแยกคำที่มีตัวสะกดเหมือนกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
4. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำที่สะกดด้วย จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ตี ตุ รด ตร ชร
5. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่สะกดด้วย จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ตี ตุ รด ตร ชร

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ตี ตุ รด ตร ชร เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแมกค แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ครูแจกแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแมกคไม่ตรงมาตราให้นักเรียนฝึก

การประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแมกคไม่ตรงมาตรา

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 1
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กกดไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตราแม่กกดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กกดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วยมี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ จำนวน 34 คำ อีฐ อุฐ ทิศ อาภาศ โอกาส มงกุฎ เก่งกาจ ร้ายกาจ ดำรง ตรวจจับ สำเร็จ กฎหมาย ปราบฏ บวช รัฐบาล สังเกต อนุญาต มรกด พระพุทธเจ้า พระพุทธรูป เงินบาท มารยาท โกรธ วันพุธ ประเทศ ปราศจาก ราษฎร ทำโทษ เศษ กระดาษ พิเศษ วิเศษ สัมผัส สาส์น ศาสนา

สื่อการเรียน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กกดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ ซึ่งตรงกับภาพและให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง
3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง

4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้ไปติดบนกระดานโดยให้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ศ ษ ส เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กดแต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

6.2 แบบเติมตัวสะกด

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 2 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตราแม่กดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วยมี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ จำนวน 34 คำ อิฐ อุฐ หิศ อากาศ โอกาส มงกุฏ เก่งกาจ ร้ายกาจ ดำรง ตรวจ สำเร็จ กฎหมาย ปราบกฎ บวช รัฐบาล สังเกต อนุญาต มรกด พระพุทธเจ้า พระพุทธรูป เงินบาท มารยาท โกรธ วันพุธ ประเทศ ปราศจาก ราษฎร ทำโทษ เศษ กระดาษ พิเศษ วิเศษ สัมผัส สำนึก ศาสนา

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. ปทานุกรม
4. แบบฝึกมาตราแม่กดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ศ ษ ส ให้

นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนแข่งกันหาความหมายของคำในข้อ 1 จากปทานุกรม

ขั้นสรุป

4. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ศ ษ ส เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กด แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 3 แบบฝึก คือ
 - 5.1 แบบฝึกบอกความหมายของคำ
 - 5.2 แบบจับคู่คำกับความหมาย
 - 5.3 แบบฝึกเขียนคำจากภาพ
6. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 3
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กกดไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตราแม่กกดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำที่มี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กกดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วยมี จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ฏ จำนวน 34 คำ อิฐ อุฐ ทิศ อากาศ โอกาส มงกุฏ เก่งกาจ ร้ายกาจ ค่ำรวจ ครัวจ สำเร็จ กฎหมาย ปราบฏ บวช รัฐบาล สังเกต อนุญาต มรกด พระพุทธเจ้า พระพุทธรูป เงินบาท มารยาท โกรธ วันพุธ ประเทศ ปราศจาก ราษฎร ทำโทษ เศษ กระดาษ พิเศษ วิเศษ สัมผัส สาส์น ศาสนา

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กกดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ

2. ให้นักเรียนคูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ส ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย
5. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคคนละประโยค

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ฑ ษ ษ ส เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กด แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ
 - 7.1 แบบฝึกเติมคำ
 - 7.2 แบบนำคำไปใช้
8. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 4
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ตี ตุ รด ตร ชร เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตราแม่กดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ตี ตุ รด ตร ชร ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ตี ตุ รด ตร ชร จำนวน 13 คำ คือ ชาติไทย ธงชาติ ญาติ ประสูติ ปฏิบัติ สมบัติ เหตุการณ์ สาเหตุ อุบัติเหตุ สามารถ เนตร มิตร เพชร

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำกลุ่มเดียวกัน
3. แบบฝึกมาตราแม่กดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ตี ตุ รด ตร ชร ซึ่งตรงกับภาพและให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง
3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้ไปติดบนกระดานโดยให้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ตี ตู รถ ตร ชร เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กดแต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

6.2 แบบเติมตัวสะกด

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 5
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงมาตรา

เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ดิ ตุ รด ตร ชร เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตรา แม่กดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ดิ ตุ รด ตร ชร สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ดิ ตุ รด ตร ชร สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วยมี ดิ ตุ รด ตร ชร จำนวน 13 คำ คือ ชาติไทย ธงชาติ ญาติ ประสูติ ปฏิบัติ สมบัติ เหตุการณ์ สาเหตุ อุบัติเหตุ สามารถ เนตร มิตร เพชร

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. ปทานุกรม
4. แบบฝึกมาตราแม่กดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ดิ ตุ รด ตร ชร ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนแข่งกันหาความหมายของคำในข้อ 1 จากพจนานุกรม

ขั้นสรุป

4. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ดิ ตุ รด ตร ชร เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กด แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 3 แบบฝึก คือ
 - 5.1 แบบฝึกบอกความหมายของคำ
 - 5.2 แบบจับคู่คำกับความหมาย
 - 5.3 แบบฝึกเขียนคำจากภาพ
6. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 6
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ตี ตุ รด ตร ชร เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด เป็นคำในมาตรา แม่กดที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่ ตี ตุ รด ตร ชร สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ตี ตุ รด ตร ชร สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วยมี ตี ตุ รด ตร ชร จำนวน 13 คำ คือ ชาติไทย ธงชาติ ญาติ ประสูติ ปฏิบัติ สมบัติ เหตุการณ์ สาเหตุ อุบัติเหตุ สามารถ เนตร มิตร เพชร

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กดไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ตี ตุ รด ตร ชร ให้นักเรียนฝึกอ่าน

คำเหล่านั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง

4. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย
5. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคนละประโยค

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ดิ ตุ รธ ตร ชร เวลาอ่านออกเสียงเหมือน ค สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กด แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ
 - 7.1 แบบฝึกเติมคำ
 - 7.2 แบบนำคำไปใช้
8. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนรวม
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงมาตรา
เวลา 6 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ป พ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เป็นคำในมาตราแม่กบที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ป พ ภ สะกด ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ป พ ภ จำนวน 15 คำ คือ รูปร่าง รูปภาพ บาปหนา จดุรูป นุปลา สรุพบว่า ถูกสาป ยีราฟ โชคลาภ โลกมาก สุขภาพ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย สุภาพ เคารพ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กบไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้นักเรียนดูคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย ป พ ภ ให้ถูกต้อง

4. ให้นักเรียนบอกตัวสะกดของคำต่างๆ โดยครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละคำให้นักเรียน
 5. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง และให้นักเรียนช่วยกันแยกคำที่มีตัวสะกดเหมือนกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
 6. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำที่สะกดด้วย ป พ ภ
 7. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่สะกดด้วย ป พ ภ
- ขั้นสรุป
8. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ป พ ภ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กบ แต่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด
- ขั้นฝึก
9. ครูแจกแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงมาตราตัวสะกดให้นักเรียนฝึก

การประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึกเรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงมาตราตัวสะกด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 1
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ป พ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เป็นนคำในมาตราแม่กบ
 ที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ป พ ภ จำนวน
 15 คำ คือ รูปร่าง รูปภาพ บาปหนา จูดยูป นุปลา สรุพบว่า ถูกสาป ยีราฟ โขดลาภ โลก
 มาก สุขภาพ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย สุภาพ เคารพ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กบไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ขั้นสอน

2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ป พ ภ ซึ่งตรงกับภาพและให้
 นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านั้นจนถูกต้อง
3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง
4. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้ไปติดบนกระดานโดยให้คำที่มีตัวสะกดเหมือนกันอยู่ใน
 กลุ่มเดียวกัน

ขั้นสรุป

5. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ป ฟ ภ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กบแต่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

ขั้นฝึก

6. ให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ

6.1 แบบฝึกสะกดคำจากเสียงอ่าน

6.2 แบบเติมตัวสะกด

7. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 2
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ป พ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เป็นคำในมาตราแม่กบ
 ที่สะกดไม่ตรงมาตราสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ป พ ภ จำนวน
 15 คำ คือ รูปร่าง รูปภาพ บาปหนา จูดยูป หนูผา สรุพบว่า ถูกสาป ยีราฟ โขดลาภ โลก
 มาก สุขภาพ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย สุภาพ เคารพ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. ปทานุกรม
4. แบบฝึกมาตราแม่กบไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ป พ ภ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านี้

นั้นจนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. ให้นักเรียนแข่งกันหาความหมายของคำในข้อ 1 จากปทานุกรม

ขั้นสรุป

4. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ป พ ภ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กบ แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 3 แบบฝึก คือ

5.1 แบบฝึกบอกความหมายของคำ

5.2 แบบจับคู่คำกับความหมาย

5.3 แบบฝึกเขียนคำจากภาพ

6. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 3
เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงมาตรา
เวลา 2 คาบ

ความคิดรวบยอด

คำที่มี ป ฟ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เป็นคำในมาตราแม่กบที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ป ฟ ภ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำคำที่มี ป ฟ ภ สะกดไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบไม่ตรงแม่มาตรา คือ คำที่สะกดด้วย ป ฟ ภ จำนวน 15 คำ คือ รูปร่าง รูปภาพ บาปหนา จุฑรูป นุปลา สุรูปว่า ถูกสาป ยีราฟ โขดลาภ โลกมาก สุขภาพ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย สุภาพ เคารพ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพแสดงความหมายของคำ
3. แบบฝึกมาตราแม่กบไม่ตรงมาตรา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนดูภาพแสดงความหมายของคำ
2. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่มีตัวสะกดด้วยตัวสะกด ป ฟ ภ ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านี้จนถูกต้อง

ขั้นสอน

3. แจกบัตรคำให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง

4. นำบัตรคำให้นักเรียนดูและช่วยกันต่อเติมให้เป็นคำที่มีความหมาย
5. ให้นักเรียนนำบัตรคำที่ได้แต่งประโยคคนละประโยค

ขั้นสรุป

6. นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกด ป พ ภ เวลาอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ซึ่งอยู่ในมาตราแม่กบ แต่สะกดไม่ตรงมาตรา

ขั้นฝึก

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 1 จำนวน 2 แบบฝึก คือ
 - 7.1 แบบฝึกเติมคำ
 - 7.2 แบบนำคำไปใช้
8. นักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดที่ทำและช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ

การประเมินผล

ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึก

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ผู้สนใจติดต่อ
ประธานควบคุมปริญญาโท
หรือผู้วิจัย

รายนามอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายนามอาจารย์ผู้ตรวจแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

1. รศ. กรรณิการ์ พวงเกษม อาจารย์ประจำแผนกวิชาการประถมศึกษา
ภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผศ. สุนันท์ ศลโกสุม อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รศ. อัจฉรา ชีวพันธ์ หัวหน้าสายภาษาไทย โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ธนวดี ชีรภัทรสกุล อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
5. อาจารย์ วัลภา สิงห์ธรรมสาร อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคาราคาม

รายนามอาจารย์ผู้ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

1. ผศ. ดร. สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ อาจารย์ประจำแผนกวิชาการปฐมวัย ภาคหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. รศ. ชุศรี วงศ์รัตน์ อาจารย์ภาควิชาวัดผลทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. อาจารย์ คาววิภา คาบแก้ว ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประสานมิตร)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาว ศุภมาส ด้านพานิช

เกิด วันที่ 2 ธันวาคม พุทธศักราช 2503

สถานที่ ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 362 หมู่บ้านมิตรภาพ ซ.อ่อนนุช 46 ถ.สุขุมวิท 77

แขวงหนองบอน เขตพระโขนง จ.กรุงเทพ ฯ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2526 - ปัจจุบัน อาจารย์ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2516 ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคาราคาม

พ.ศ.2521 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสายน้ำผึ้ง

พ.ศ.2525 กศ.บ. (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ.2540 กศ.ม. (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทคัดย่อ
ของ
ศุภมาส คำนพานิช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มกราคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ 80/80 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสาริต มหาวชิราวุธศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน เลือกมาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักเรียนทั้งหมด 224 คน แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แบ่งออกเป็น 4 ชุด ได้แก่ แบบฝึกมาตราแม่กน แบบฝึกมาตราแม่กก แบบฝึกมาตราแม่กด และแบบฝึกมาตราแม่กบ แต่ละชุดฝึกจะมีการฝึก 7 แบบ การศึกษาค้นคว้าแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ทดลองใช้แบบฝึกสอนนักเรียน 1 คน เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนที่ 2 นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาสอนกับนักเรียน 5 คน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกแต่ละชุดให้มีคุณภาพ และขั้นตอนที่ 3 ใช้แบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วมาสอนนักเรียนจำนวน 50 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) คือ แบบฝึกมาตราแม่กน 96.84/85.20 แบบฝึกมาตราแม่กก 98.54/91.00 แบบฝึกมาตราแม่กด 94.53/88.80 และแบบฝึกมาตราแม่กบ 96.06/88.60

จากผลการสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำจากแบบฝึกที่สร้างขึ้น พบว่ามีนักเรียนจำนวนร้อยละ 92 ของนักเรียนทั้งหมดที่ทำคะแนนสอบได้ถึงร้อยละ 80

**THE CONSTRUCTION OF THE SPELLING PRACTICE FOR THE
STUDENTS IN GRADE 2 AT THE DEMONSTRATION SCHOOL
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY PRASARNMIT**

**AN ABSTRACT
BY
SUPAMAS DANPANICH**

**Persented in partial fulfillment of the reguirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinahkarinwirot University
January 1998**

The purpose of this study was to construct and assess out the effectiveness of a spelling practice of the irregular pronunciation of final consonants based on the 80/80 Standard.

The sample consisted of 56 grade two students randomly selected from a total of 224 students from Srinakharinwirot University Prasarnmit ; Demonstration School (Elementary), Bangkok. The spelling practice was divided into 4 sets ; Mathra - Mae - Kon, Mathra - Mae - Kok, Mathra - Mae - Kod and Mathra - Mae Kob. Each set consisted of 7 kinds of practice. The spelling practice was carried out in 3 steps as follows : one to one testing, small group testing (5 students) and field - testing (50 students). The results of one to one testing and small group testing were used to facilitate the development of the spelling practice. The field testing was carried out with 50 students and the results were analysed to assess the effectiveness of the spelling practice based on 80/0 Standard

The results revealed that the spelling practice of the irregular pronunciation of final consonants met the 80/80 Standard requirement at the level of 96.84/85.20 Mathra - mae - Kon, 98.54/91.00 Mathra - Mae - Kok, 94.53/88.80 Mathra - Mae - Kod, and 96.05/88.60 Mathra - Mae - Kob. This showed that the spelling practice was highly efficient, The students' performance after using the spelling practice showed that 92% of the total students achieved a result of over 80%